ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORNU LUNCII, SUCEAVA

CLIPA

ANUL III (2016), NR. 6 (FEBRUARIE)

<u>ÎN ACEST NUMĂR VĂ OFERIM:</u>

1. ***IN MEMORIAM – Lucruri mai puțin știute despre marele Eminescu***
   Eminescu și fizica
2. ***ALTEL DE FLORI***
3. ***IN MEMORIAM – PROF. MIHAI DANILOV***
4. ***Legende, blesteme și mistere la Palatul de la Ruginoasa***
5. ***TINERE TALENTE...PREȚUL UNEI CLIPE ȘI AL UNUI SURÂS***
6. ***MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ***
7. ***SĂ COMUNICĂM! – Să ne cunoaștem diriginții***
8. ***PAGINA PĂRINȚILOR –***
   Când problemele de disciplină nu sunt ceea ce par a fi
   Cunoașterea elevilor prin prisma teoriei inteligențelor multiple
9. ***DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ... – Despre joc...în joacă***
   Și noi îl iubim pe Eminescu
   Lansare de carte
   Proiectul JOBS – Program de consiliere și orientare profesională pentru elevi
10. ***PAGINA DE SĂNĂTATE***
11. ***PAGINA PREȘCOLARULUI***
10. ***JOCURI, PROBLEME DE PERSPICACITATE, CURIOZITĂȚI, GLUME***

1850-1889

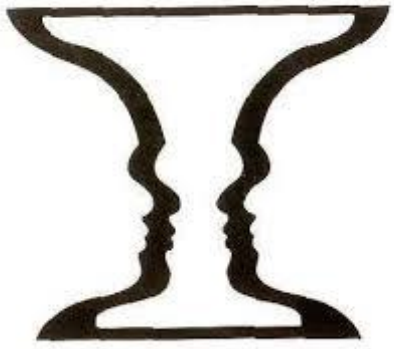
15 IANUARIE 2016

S-au împlinit 166 de ani de la nașterea Marelui poet Mihai Eminescu.

EMINESCU ȘI FIZICA

Eminescu și Veronica ori Mite, Eminescu și Creangă, Eminescu și Alecsandri, Eminescu și istoria, dragostea, natura sau timpul…sunt piste studiate și interpretate nuanțat, neepuizându-se nici în secolul al XXI- lea. În calitate de profesor de fizică, vă propun să urmărim în opera „poetului nepereche" (G. Călinescu) ilustrarea principiilor din științele exacte, cum sunt matematica și fizica.

Manuscrisele eminesciene impresionează prin gradul de elaborare a informației științifice, găsindu-se ample însemnări referitoare la știință. Studiile urmate la Viena și Berlin l-au familiarizat pe Eminescu cu operele unor nume ilustre ale științei: Arhimede, Robert von Mayer, Galileo Galilei, Isaac Newton, Robert Brown, Charles de Coulomb, Johannes Kepler, Rudolf Clausius etc.. În sprijinul acestei afirmații stau nu numai poemele sale, ci și însemnările referitoare la chestiuni legate de fizică, cuprinse în două caiete numite de Eminescu „Fiziologie I" și „Fiziologie II". În acestea sunt citate formulări ale unor reprezentativi oameni de știință ai vremii: Mayer, Joule, Clausius. În cele ce urmează am încercat o abordare a informațiilor cuprinse în caietele poetului și o prezentare a modului în care acestea și-au găsit expresia lirică în opera eminesciană.

O mare parte a teoriilor legate de mecanică și căldură au fost extrase de poet din ***Annalen der Chemie und Pharmacie*** de Wöhler și Liebig, fiind reunite sub titlul „Observații asupra puterilor naturii." În caietele eminesciene găsim notițe referitoare la repaus și mișcare, precum și cauzele acestora. Eminescu surprinde faptul că întâmplări obișnuite, observate cu atenție, pot conduce la descoperiri remarcabile. El citează, în acest sens, cazul lui Newton care, printr-un măr ce cădea, a fost condus la teoria că greutatea nu e altceva decât atracția de masă, exercitată de Pământ.

Principiul conservării materiei, pe care îl consideră o lege fundamentală a tuturor fenomenelor, este enunțat și discutat în caietele sale sub diverse unghiuri, din perspectiva diferitelor tipuri de fenomene. Pornind de la acest principiu, dar și de la ipoteza vieții de după moarte, poetul construiește un poem sugestiv, ***Strigoii***, care ar putea fi considerat o ilustrare lirică a două planuri ale cunoașterii umane – cunoașterea științifică și cunoașterea mitică.

Ideea ireversibilității timpului apare în creații ca ***Revedere, Sonete, Glossă, Luceafărul.*** Axa timpului este evocată prin evoluția sistemului spre o stare de echilibru, în perfect acord cu sensul principiului lui Rudolf Clausius.

Pornind de la controversa dintre Descartes și Leibniz în legătură cu măsura mișcării, poetul discută noțiunea de lucru mecanic. El păstrează vechea terminologie de muncă mecanică și, în loc de energie cinetică, creează sintagma „putere vie". Eminescu subliniază că noțiunea de lucru mecanic presupune existența a două elemente: forța și deplasarea, însemnând într-unul din caietele sale: „lucrul mecanic se referă la orice efect care schimbă poziția maselor ponderabile în spațiu." Acest fapt este demonstrat de poet printr-un exemplu sugestiv: nu este suficientă aplicarea unei forțe asupra unei stânci pentru a efectua lucru mecanic, dacă stânca rămâne în repaus.

"Și astăzi, chipul lui minunat îmi stă în minte. L-am văzut și eu... era izbitor de frumos. Era imposibil să apară într-o sală, fără ca ființa sa să atragă privirile chiar ale celor ce nu-l cunoșteau. Chipul lui ne minuna și pe noi, copiii." (Mihai Mavrodin)

Astfel și noi, cititorii săi, îl cinstim infim recunoscându-i geniul, însă îl prețuim cu adevărat lecturând deseori creațiile sale ce rămân un pisc al literaturii și culturii române.

Bibliografie:

- Corega, Constantin; Haralamb, Dorel – *Fizică*
- Luca, Rodica – *Fizică pentru gimnaziu*
- Internet

Prof. Iustina Nistor

LUCRURI MAI PUȚIN ȘTIUTE DESPRE MARELE EMINESCU

- *A fost fiul căminarului Gheorghe Eminovici și a Ralucăi – fiica stolnicului Juraşcu din Joldești.*
- *A avut 9 frați – Șerban, Nicolae, Iorgu, Ruxandra, Ilie, Maria, Aglae, Harieta, Matei. Ruxandra a murit la numai o toamnă de la naștere.*
- *A fost cel de-al 7-lea copil al familiei Eminovici.*
- *În familie, Mihai avea o misiune importantă – să răscolească cuibarele de ouă. Obișnuia să își sperie tatăl într-un mod cel puțin bizar. Băiatul mergea în pădure să prindă șerpi și-i punea de vii în apropierea casei sale. Apoi își chema tatăl să vadă "ce pasăre a prins" și stătea deoparte râzând când bărbatul dădea față în față cu reptilele supărate.*
- *Tatăl lui Eminescu considera că ei sunt un neam de oameni deprinși cu munca de mici, doar că sunt certați cu norocul.*
- *La gimnaziu, Eminescu trebuia să se conformeze mai multor reguli: să nu fumeze, să nu frecventeze restaurantele și cafenelele, spectacolele de orice fel, să meargă la biserică, să se spovedească săptămânal.*
- *Scria poezii pe ascuns. Prima care a dat de versurile lui a fost soția profesorului Aron Pumnu, care a zis că sunt pline de simțământ. Mihai ascundea faptul că scrie poezii, deoarece tatălui său nu-i plăceau poeții.*
- *Iosif Vulcan a fost cel care i-a compus numele Eminescu. Mihai avea 16 ani și îi fusese publicată prima sa poezie, „De-aș avea...", în revista Familia. Revista se publică și astăzi.*
- *Îi plăcea nespus de mult în timpul liber să citească romanțe fioroase și fantastice.*
- *Care este inspirația din spatele poeziei "Pe lângă plopii fără soț"? In vremea în care Eminescu a scris poezia respectivă, era îndrăgostit de Cleopatra Leca Poenaru, fiica pictorului Constantin Lecca și verisoara lui Caragiale. Domnișoara avea casa pe strada Cometa nr. 6, o stradă încadrată de plopi pe care Eminescu i-a numărat și a observat că îi dă un număr fără soț.*
- *In ciuda problemelor sale de sănătate, Mihai Eminescu a scris poezii până in momentul morții. In buzunarul de la haina pe care o purta în momentul morții, se aflau, scrise de mână, poeziile Viața și Stele în cer.*
- *Mihai Eminescu este membru al Academiei Romane. A fost ales post-mortem în 20 octombrie 1948.*
- *Poezia "Kamadeva" este ultima poezie tipărită în timpul vieții, fiind publicată in revista ieșeană Convorbiri Literare in data de 1 iulie 1887.*
- *Ultimul articol semnat de Eminescu în ziarul Timpul a apărut în ziua de 28 iunie 1883 (dar a fost datat 29 iunie 1883).*
- *Există un singur film despre viața lui Mihai Eminescu, Luceafărul, regizat de Emil Loteanu, și apărut in anul 1987.*

- *9495 Eminescu este un asteroid descoperit in 1971 la Observatorul Palomar, California. Diametrul asteroidului nu depășește 6 km. Se poate apropia la 140.000.000 km de Pământ. Când a fost descoperit, la 26 martie 1971, de către astronomii americani, aceştia l-au numit simplu 9495. In anul 2000, an care a fost declarat „anul Eminescu”, președinta Comitetului Național Român de Astronomie, Magda Stavinschi, a anunțat că Uniunea Astronomica Internațională (IAU) i-a atribuit asteroidului 9495 numele lui Mihai Eminescu.*
- *In septembrie 2012, la Chișinău, s-a organizat prima ediție a Congresului Mondial al Eminescologilor. Conform organizatorilor, 150 de participanți s-au strâns din opt țări.*
- *Multe dureri – puține plăceri – aceasta era vorba lui Eminescu.*
- *Niciodată nu s-a plâns de neajunsurile propriei sale vieți.*
- *Nenorocirea cea mare a vieții, zicea el, e să fii mărginit, să nu vezi cu ochii tăi, să știi puține, să înțelegi rău, să judeci strîmb.*

Sursa – Miradoniz de Gheorghe Tomozei, 1989

ALTFEL DE FLORI

Când primele adieri ale primăverii dezmorţesc pământul, românul de la sat iese în grădină.

Priveşte cum aburii se înalţă din brazdele negre şi dau veste: pământul aşteaptă să fie lucrat. Alege cele mai bune seminţe. Numai din seminţe bune ies plante viguroase. Sapă brazdele, mărunţeşte ţărâna, pune suflet odată cu seminţele şi le acoperă. Apoi vine soarele, încălzeşte pământul, vine ploaia, şi plăntuţele ies. De la sămânţa ce a fost pusă în ţărâna umedă şi caldă , până ce plăntuţa ieşită din ea ajunge la rându-i să dea roade, e cale lungă. Este nevoie de grija grădinarului, zi după zi, de soare cald şi, mai ales, de ploaie. Soarele face planta să se înalţe drept, căutându-i lumina.

Dar, Dumnezeu a împodobit pământul şi cu altfel de plante: flori ce se nasc în familiile noastre. Fiecare copil se naşte cu darurile sale de la Dumnezeu: sănătate, frumuseţe, căci toţi copiii din lume sunt frumoşi, inteligenţă. Acesta (copilul) este sămânţa cea bună. Vine pe lume într-o familie care-l aşteaptă cu toată dragostea. Îi oferă căminul de care are nevoie pentru a creşte sănătos. Familia şi căminul sunt pământul roditor, de care are nevoie orice floare. Grija părinţilor şi tot ceea ce oferă ei copilului sunt asemenea ploii care vine la timp.

Însă tot ceea ce dobândeşte un copil la naştere, atenţia familiei, nu sunt suficiente pentru a creşte „drept" , asemenea florii care se înalţă spre soare.

Este nevoie de educaţie.

Doar educaţia aduce lumină în viaţa fiecăruia. Începe în familie , continuă şi se definitivează în şcoală. Educaţia este soarele din viaţa noastră. Ne formează ca oameni şi ne ajută să rodim asemenea plantelor ce au ieşit din seminţele cele bune.

Dragi copii, luaţi din şcoală lumina învăţăturii! Vă veţi bucura părinţii, îi veţi bucura pe dascălii voştri, veţi avea satisfacţia de a primi note bune dar, cel mai important, veţi fi pregătiţi să faceţi paşii următori în viaţă!

Prof. înv. primar,
Malec Elena

IN MEMORIAM ***MIHAI DANILOV***

Șirag de amintiri, gânduri către cer

Gândurile copiilor sunt întotdeauna sincere, trăirile lor puse pe hârtie nu-și pierd niciodată prospețimea. Rândurile trimise redacției de cei care i-au fost elevi profesorului Mihai Danilov, îl arată cum ni-l aducem aminte cu toții: vesel, cu inițiativă, dinamic, sobru (când era cazul), simpatic.

📖 *Era ora de chimie, predam portofoliile. Verificându-le, domnul profesor Danilov a găsit într-unul o poză amuzantă rătăcită, cu siguranță, și a început să râdă. Ne-a arătat și nouă fotografia și am râs cu toții. Nu aveam note prea bune la disciplinele predate de dumnealui, dar eram cuminte.*

Bianca Elena Popovici, cl. a VIII – a

📖 *Am participat la multe din excursiile organizate de domnul profesor Danilov, era o persoană minunată, știa să fie distractiv. Țin minte că ne-a învățat poezioare prin care să reținem fără efort Tabelul periodic al elementelor, numit și Tabelul lui Mendeleev.*

Maria Sacaliuc, cl. a VIII – a

📖 *Domnul profesor Mihai Danilov avea o inimă bună, dar era și o fire aprigă. Uneori ne mai certa, dar asta se întâmpla pentru că voia să ne arate calea cea bună pe care noi, copiii deseori o ignoram.*

Elena Nacu, cl. a VIII – a

📖 *Domnul Danilov, răposatul și respectatul nostru profesor de chimie și fizică, plecat dintre noi în toamna lui 2015, nu într-o zi oarecare, ci de Ziua Mondială a Educației, era un profesor inventiv și practic. Când am început să descoperim tainele chimiei, a creat pentru noi poezioare din șirurile de elemente ca să le învățăm într-un mod distractiv. Redau câteva:*
Li; Na; K; Rb = Lina cară roaba.
B, Mg; Ca; Sr; Ba; Ra= Behăie măgarul care sare bara.
B; Al; Ga; In; Tl = Bal al găinilor în Thailanda.

Sabina Damian, cl. a VIII – a

📖 *Când eram în clasa a VI – a, domnul profesor Mihai Danilov a ținut o lecție de cerc la fizică, despre curentul electric. Eram cu toții eleganți, la cămașă și sacou, și emoționați că vom fi asistați la oră de profesorii de fizică din zonă. Lecția a decurs foarte bine, am fost lăudați, iar domnul*

diriginte era mulțumit. Îmi amintesc de parca ar fi fost ieri ora aceea deschisă, zâmbetul lui larg și chipul luminos. Ne este dor de dumnealui și nu îl vom uita niciodată. A fost un diriginte model.

Iuliana Carpiuc, cl. a VII –a

📖 *Într-o pauză m-am ascuns sub catedră de colega mea, Iuliana. În acel moment a intrat domnul diriginte în clasă, a observat unde m-am băgat, a venit la catedră și m-a întrebat încetișor ce caut acolo. I-am zis că mă ascund de Iuliana, dumnealui a zâmbit, mi-a făcut semn să ies de sub catedră și nu m-a certat, după cum mă așteptam. Știa să fie și bun cu noi.*

Bianca Akenson, cl. VII – a

📖 *Într-o zi de toamnă am fost în excursie pe Rarău cu domnul diriginte. Am mers cu microbuzul școlii. Am fost veseli pe drum, a fost de neuitat pe Rarău. La întoarcere, domnul diriginte, locuind în Gura Humorului, ne-a dus în Ariniș unde am hrănit veveriţele.*

Mario Gabriel Treteag, cl. a VII – a

📖 *Am fost cu domnul diriginte și în drumeție la Gura Humorului. În Parcul Dendrologic am văzut veverițe pe care le-am chemat la noi bătând două nuci una de alta. Când veverițele se apropiau de noi, domnul diriginte ne făcea câte o poză. Aceasta este o amintire pe care n-am s-o uit niciodată.*

Ana Maria Horea, cl. VII – a

📖 *Domnul diriginte ținea la noi, ne spunea în glumă „fetele lui”. Ne-a învățat că fiecare o să-și găsească locul în societate, important este să învățăm după puterile noastre și să ne comportăm civilizat.* *Irina Niculina Titi, cl a VII – a*

📖 *Domnul diriginte ne-a implicat odată într-o acțiune umanitară. Am adus fiecare câte o jucărie de pluș (am umplut un sac cu jucării) și le-am dăruit prichindeilor de la grădiniță. Copilașii s-au bucurat foarte tare încât ne-au sărit în brațe de fericire. Chiar dacă domnul diriginte nu mai este printre noi, îl purtăm în sufletele noastre în fiecare zi.*

Ionela Iliescu, cl. a VII – a

📖 *Domnul diriginte a fost un om special cu care puteai să glumești, dar să faci și lucruri serioase. Pentru noi, elevii actualei clase a VII – a, a fost ca un tată: nu eram prea cuminți, dar putea să ne ierte și să ne îndrume pe calea cea bună.* *Mariana Târzuman, cl. a VII – a*

📖 *Domnul diriginte avea încredere în noi că ne putem descurca singuri. Odată jucam fotbal pe terenul de sport din curtea școlii. Alexandru a șutat așa de tare că mingea a ajuns în geamul casei din apropiere și l-a făcut țăndări. Domnul diriginte l-a trimis pe Alexandru la proprietar să rezolve problema. N- a făcut un caz din acest incident, n-a vrut să fim afectați mai mult decât se cuvenea. Acesta este unul din lucrurile pe care le-am admirat la domnul diriginte.*

Emanuil Butnariu, cl. a VII – a

📖 *Am multe amintiri frumoase cu domnul diriginte și îmi vine greu să le evoc pentru că în acele momente conștientizez că profesorul și dirigintele nostru drag a murit. Regretele pentru decesul dumnealui și durerea din sufletele noastre nu au dispărut. Îmi aduc aminte că în clasa a V – a am fost la Gura Humorului, la „berberițe”, așa cum le zicea el, glumind, veverițelor. În clasa a VI –a am fost pe Rarău și la Bistrița unde am fost cazați la un liceu cu internat. Am vizitat Castelul lui Dracula care ne-a trezit fiori, am intrat într-o catedrală catolică, cu un turn imens, ne-am oprit la Casa Memorială a lui Liviu Rebreanu și ne-am cumpărat de peste tot suveniruri. În excursiile*

organizate de domnul diriginte, am adunat multe amintiri frumoase, iar locul dumnealui nu poate fi luat de nimeni în sufletele noastre. *Andreea Mitici, cl. VII –a*

📖 *La sfârșitul unei ore, domnul profesor Danilov mi-a spus:* ***Învață lecțiile și primele două elemente din Tabelul periodic și o să vezi că vei primi ceva.*** *Eram curioasă și am învățat tot, m-a ascultat ora următoare și mi-a pus un zece, după care m-a întrebat retoric:* ***Vezi? Ce ți-am spus?!*** *Îi plăcea să glumească.* *Maria Lăcrămioara Apostol, cl. a VIII - a*

📖 *Într-o zi nu am știut să rezolv o problemă la chimie. Domnul profesor Danilov mi-a explicat cu răbdare, pe un ton blând, ce calcule trebuie să urmez. Părea dur, dar era înțelegător.*

Mihaela Denisa Atomei, cl. a VIII –a

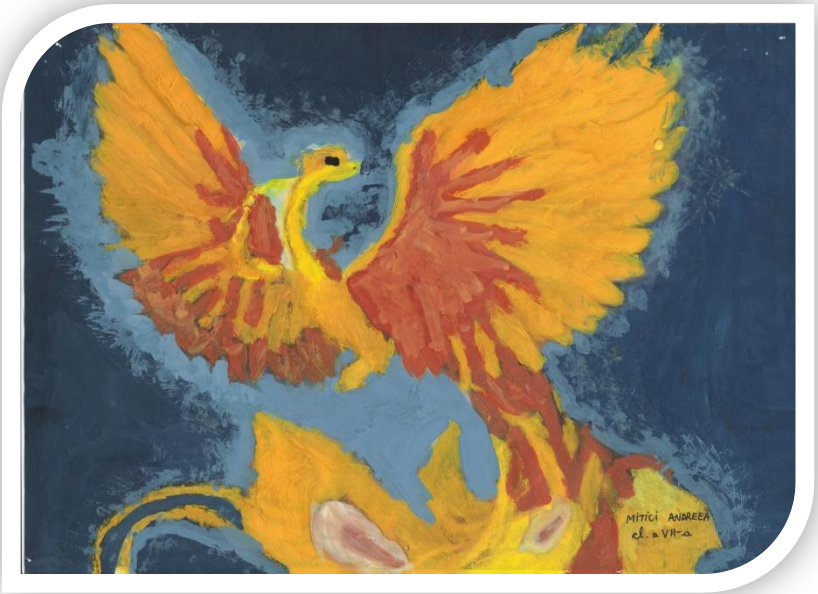
📖 *Știu că domnul diriginte este printre îngeri și ne veghează de acolo. În sufletele noastre n-o să-l poată înlocui nimeni.*

Roxana Butnaru, cl. VII – a

📖 *La mormântul tău a crescut o floare.*
E o floare mare, de argint, cu parfum de stea
și se revarsă peste crucea ta.
Îngerii coboară la mormântul tău
să-ți aducă pace de la Dumnezeu.

Ana Maria Irimeasa, cl. VIII – a

Odihnește-te în pace, Mihai Danilov, profesor și diriginte iubit, coleg regretat!
Fie-ți țărâna ușoară!

S-a sunat de ieșire!

În memoria profesorului Mihai Danilov

Chipeș, blond, cu ochii albaștri ca văzduhul, pășea ferm cu un aer inconfundabil de seriozitate organică. Avea mereu însă o glumă în buzunar pentru cel mâhnit, fără a afișa întristările din sufletul lui.

A iubit cu pasiune natura și animalele, pescuitul și canasta, chimia și fizica, poezia dar și proza, istoria și patria, obiceiurile din strămoși, tablele și sportul, soția și copiii. Dar, mai presus de toate, a iubit educația. De aceea a fost mai mult decât un dascăl pentru învățăceii săi, a fost un părinte, un prieten, un mediator și un mentor respectat. Slăbiciunea lui pentru tradițiile poporului nostru lăsate din moși strămoși l-a condus către fapte admirabile care vor dăinui peste ani, parcă asigurându-se că nu-l vom uita. A militat cu îndârjire pentru educație, într-un sistem bolnav și corupt care nu de puține ori i-a răsplătit loialitatea cu dezamăgiri.

Însă toate se cern în sita vieții, iar la final rămân doar privirile pline de recunoștință și respect ale unor tineri pregătiți să-și ia viața în piept. Rămân îmbrățișările calde de revedere de peste ani și urările sincere de prosperitate de la foști elevi, acum ,,oameni mari la casa lor". Rămân realizările unor studenți ambițioși cărora le-a insuflat pasiunea sa pentru chimie și fizică și care, la rândul lor, i-au umplut inima de bucurie și mândrie.

După 26 de ani la catedră, domnul profesor diriginte Mihai Danilov s-a retras în veșnicie pentru o bine meritată pauză. Și-a împlinit vocația fiind un profesor dedicat și autoritar, dar, mai întâi de toate, fiindu-mi TATĂ. Ca orice fiică de dascăl, am crescut tânjind după prezența sa la serbările de început și de sfârșit de an școlar. Însă abia acum înțeleg darul ce mi-a fost dat: el nu mi-a fost doar mie părinte, ci a fost tatăl a sute de copii de-a lungul anilor și nu pot decât să mă mândresc cu acest fapt și să îl iubesc parcă și mai mult.

Gândind la plecarea lui, vremea trecută a unei regretate normalități legată de toată viața mea îmi pare dintr-odată ireversibil îndepărtată. Pierderea sa bruscă m-a lăsat plutind prin viață ca o corabie fără busolă în mijlocul unui ocean învolburat, fără o direcție, fără un plan, fără o destinație. În timp însă, tot el va fi cel care-mi va regla busola, ca un înger ocrotitor dintr-o altă lume despre care puterea minții noastre nu poate cuprinde mai nimic.

Cu 3 luni în urmă, de Ziua Internațională a Educației, tata s-a retras dintr-o lume în care, undeva, la mii de kilometri, la fiecare 8 secunde explodează o bombă. Altundeva, la alte mii de kilometri, copiii nu sunt învățați să scrie și să citească, ci să tragă cu arma și să ucidă fără ezitare. Iar la alte mii de kilometri, ei se sting de foame și de sete. Cuprinsă de o însingurare tragică, mai am un singur gând pentru voi, elevii tatei mult prețuiți, care ați văzut prin autoritatea lui devotamentul său pentru învățământ.

Mulțumiți puterii divine pentru marele privilegiu al educației cu care ați fost binecuvântați și aprindeți o lumânare din când în când pentru cel ce a fost profesor diriginte Mihai Danilov.

Rămas bun, tata... Dumnezeu să te odihnească!

Andreea Danilov,

5 ianuarie 2016

Legende, blesteme și mistere la Palatul de la Ruginoasa

Palatul este situat la aproximativ 60 de km de Iași în localitatea Ruginoasa, între orașele Târgu Frumos și Pașcani, acces pe DN 28 A. Satul Ruginoasa are o origine veche, prima sa atestare documentară datând din 1596 . După tradiție , numele localității ar avea cel puțin trei surse. Una, ar fi că provine de la un păstor pe nume Rugină care s-ar fi stabilit cu oile prin aceste părți , alta de la numele unui iaz existent în localitate - „Rugină“, ce apare și în documentele moldovenești din timpul domniei lui Ștefan cel Mare , amintind și de o familie de mari boieri sau mențiunea că și astăzi, în diferite locuri ale așezării, se poate vedea, în special după ploaie, un strat subțire brun-roșcat care acoperă pământul mai ales în locurile pietroase.

Palatul de la Ruginoasa găzduiește în prezent Muzeul Memorial Alexandru Ioan Cuza.

Construit la începutul secolului XIX, utilizând un stil arhitectonic neogotic, 1847-1855, proiectat de arhitectul Johann Brandel. Domeniul cuprinde un parc, Biserica Adormirea Maicii Domnului, zidurile de incintă și turnurile.

La sfârșitul secolului al XVII-lea, familia boierească Sturdza a cumpărat moșia de la Ruginoasa de la Duca Vodă, stăpânind-o timp de aproape 200 de ani. La începutul secolului al XIX-lea, familia Sturdza stăpânea o moșie de 8000 de hectare la Ruginoasa. Proprietarul moșiei era vistiernicul Săndulache Sturdza, un boier cu spirit intreprinzător, după cum reiese din mărturiile documentare ale epocii.

Palatul a fost ipotecat pentru un împrumut nereturnat de 60 de mii de galbeni, apoi a fost scos la licitație de către Banca Moldovei și cumpărat de Alexandru Ioan Cuza. După moartea domnitorului, osemintele sale au fost așezate în biserica din spatele palatului, apoi mutate la Curtea de Argeș și in final la Biserica Trei Ierarhi din Iași.

Palatul este ascuns de ochii lumii de o perdea de arbori din cauza evenimentelor „rușinoase" petrecute acolo. Mai era denumit în epocă și „Casa rușinoasă”. „Rușinoasă“ din cauza amorurilor secrete ţinute departe de ochii lumii şi de urechile familiei. În plus, se spune că palatul este blestemat pentru că noaptea ar fi bântuit de fantoma prințului Dimitrie.

Povestea spectaculoasă a palatului începe în 1804, când logofătul Costache Sturdza, urmaş al celebrei familii boiereşti, a construit conacul după normele de lux ale vremii şi la indicaţiile unor arhitecţi celebri. Mare dregător, membru al Sfatului Domnesc, Costache s-a căsătorit cu Marghioliţa Ghika-Comăneşti, o femeie a cărei frumuseţe răpitoare i-a făcut pe contemporani s-o asemene cu Ileana Cosânzeana. Numai că Marghioliţei i-au fugit ochii după Nicolae Roznovanu, un alt boier influent în epocă, al cărui palat este în prezent sediu al Primăriei Iaşi. Marghioliţa, care locuia în Capitala Moldovei împreună cu Costache, i-a cerut soţului s-o ascundă la Ruginoasa, spunând că este hărţuită de Roznovanu. Soțul s-a conformat, și a trimis-o la conacul de la ţară, unde a dat-o în grija fiului lui, Săndulache Sturdza. Roznovanu, însă, adună un grup de arnăuţi şi pleacă s-o răpească pe frumoasa soţie a lui Costache. „Urcând scările palatului, arnăuţii au dat peste fiul lui Costache Sturdza, care, cu ultimul glonț, a vrut să apere onoarea domniţei Marghioliţa, mama lui vitregă. Un arnăut a reuşit să-l ucidă cu un cuţit pe Săndulache. Roznovanu a intrat, a luat-o în braţe pe Marghioliţa şi a plecat cu ea”. Este prima moarte tragică de la Ruginoasa. Datorită acestor împrejurări Sturdza abandonează moșia.

După cum am menționat mai sus, în 1862, construcţia somptuoasă ajunge, în proprietatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Palatul este locuit aproape permanent de Doamna Elena. Soţul fiind plecat la Iaşi sau la Bucureşti, cu treburile statului. „Elena Doamna", aşa cum a fost supranumită în epocă, a fost foarte iubită de supuşi, ea ocupându-se de palat. Se spune că Elena Cuza n-a fost fericită la Ruginoasa. Ştia de sfârşitul tragic al Sturdzeştilor şi a luat totul ca o fatalitate, mai ales că în prima noapte de când s-a mutat a auzit cântând cucuveaua.

Doamna se ocupă de educaţia celor doi fii ai domnitorului, Dimitri şi Alexandru, pe care Cuza i-a avut din relaţia nelegitimă cu Maria Obrenovici, descendentă a familie Balş. Domnitorul revine la Ruginoasa în septembrie 1864, atunci când promulgă şi pune în practică Reforma Agrară. Plecat în exil în 1866, după ce a fost nevoit să abdice, Cuza moare în mai 1873 la Heidelberg, în Germania. După două săptămâni, Elena Doamna aduce rămăşiţele soţului la Ruginoasa, fiind înmormântate în curtea bisericii din spatele palatului. Legenda spune că de la moartea domnitorului şi până să fie îngropat, clopotul bisericii a bătut încontinuu, un semn al respectului şi iubirii de care se bucura printre supuşi.

Blestemul palatului a persistat şi după moartea domnitorului. Fiul cel mic al lui Cuza, Dimitri, se îndrăgosteşte de una dintre servitoare şi se sinucide în camera sa, după ce Elena Cuza o alungă pe tânără. Este a doua moarte tragică de la Ruginoasa. Tânărul este înmormântat tot în curtea bisericii, în stânga tatălui său. Celălalt fiu, Alexandru, moare în 1890 în timpul lunii de miere pe care şi-a petrecut-o în Spania cu Maria Moruzzi, proaspăta sa soţie. Răpus de miocardidă severă la doar 23 de ani, fiul cel mare îi lasă toată averea prin testament soţiei sale. În relaţii reci cu nora sa şi lăsată fără niciun drept asupra proprietăţilor, doamna Elena Cuza se retrage la Iaşi, apoi la Piatra Neamţ, unde moare într-o sărăcie lucie.

Zidurile Palatului Ruginoasa mai ascund o altă idilă ruşinoasă. Văduva Maria Moruzzi se îndrăgosteşte de tânărul inginer Ionel I.C. Brătianu, venit în zonă să muncească la construcţia căii ferate Iaşi - Paşcani şi luat chiriaş la conac. Nora domnitorului se căsătoreşte, astfel, cu fiul celui care-l determinase pe Cuza să abdice.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Ruginoasa s-a situat chiar pe linia frontului, iar palatul a fost afectat. După 1945, conacul a fost trecut în proprietatea CFR. A servit în comunism ca sanatoriu de tuberculoşi, sediu de primărie, CAP sau bibliotecă.

În următorii 20 de ani, ruinele au stat în ploaie și zăpadă, iar locuitorii au luat piatră din ruine. Complexul de la Ruginoasa a fost reconstruit în perioada 1967-1978, fiind refăcut palatul propriu-zis, o parte din zidul de incintă și doar un bastion în partea de nord-vest .

În anul 1979 s-a încercat amenajarea, aici, a unui muzeu de istorie. Inaugurat în 1982, Muzeul Memorial „A.I. Cuza" de la Ruginoasa a intrat în proces de restaurare printr-un proiect finanţat de Ministerul Culturii cu 2,5 milioane de euro. Palatul de la Ruginoasa este singurul monument istoric din Moldova reamenajat întocmai ca pe vremea domnitorului, datorită documentelor lăsate de Elena Cuza şi descoperite în arhivă.

În 2010 , Palatul „ Al.I.Cuza" de la Ruginoasa din cadrul Complexului Muzeal Național „Moldova " Iași și-a redeschis porțile pentru marele public.

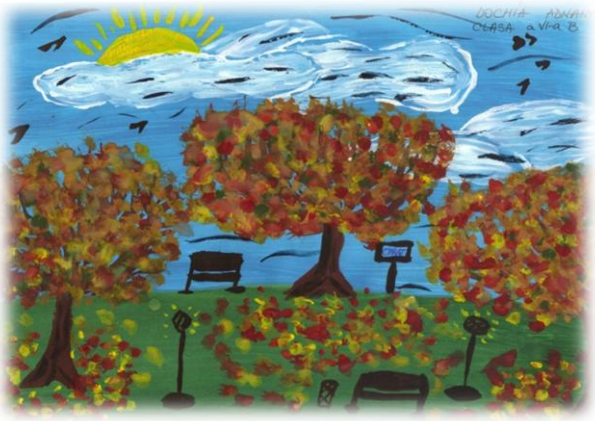
Bibliografie:

- ***, *Magazin istoric*
- Radu R. Florescu – *Elena Cuza – dincolo de legendă*
- N. Grigoraș - *Dramele Ruginoasei*
- Theodor Râșcanu – *Ruginoasa – Povestea unui castel blestemat*
- *Internet*

Prof. Petrișor Iacob

TINERE CONDEIE

Toamna în livadă

Toamna, zâna, din frunze arămii și-a făcut simțită prezența pe plaiurile minunate, aducând cu ea bogăția și belșugul.

A intrat mai întâi în livezi, scuturându-și rochița și îmbrăcând livada cu o haină firavă de frunze aurii.

Cu ultimele puteri, soarele a mângâiat fructele și le-a dat o strălucire aparte. Toamna a pictat merele cu roșu, perele cu galben și a suflat o pulbere brumărie peste prunele răzlețe.

Nucii și-au scuturat și ei coroana, iar roadele lor și-au dezbrăcat coaja verde. Ce bucurie au copiii când ajută la strângerea recoltei! Gospodarii își laudă neîncetat recolta, semn al unei bogății imense.

Cămările pline de roade așteaptă cumințí sosirea iernii.

Alexandru Sacaliuc, cl. a IV-a

Toamna mea

Toamnă mândră și frumoasă,
ai venit pe la fereastră
cu alai de frunzulițe
și cu nori de musculițe.
Tu ne-aduci coșuri multe,
încărcate cu fel de fel de bucate,
cu fructe dulci și-nmiresmate.
Ploaia vine, ploaia pleacă
și cireșul se apleacă.
Soarele strălucitor
se ascunde sub un nor.
Vrăbiuțele-au plecat,
vremea rece n-a plecat.
Din flori s-au mai ofilit,
așa-i toamna…
Bun venit!

Ana-Maria Irimeasa, clasa a VIII – a

Sfârșit de toamnă

Când primele frunze se desprind de ram,
norii încearcă să fugă din cerul în flăcări.
Mă deprimă tabloul naturii
ce-și dă viața pe rugină,
crengile uscate căzând neputincioase,
imitând toamna care
se prăbușește peste sufletele noastre.

Elena Nacu, clasa a VIII – a

PRIMA NINSOARE

Peste noapte…
pământul s-a împodobit
cu o mantie albă,
pufoasă și catifelată.
Fulgi mari
strălucesc pe geamuri
ca steluțele magice
de pe cer.
E prima ninsoare,
zâmbesc filosofic –
va fi o iarnă lungă
și, totuși, monocromă.

Florentina Liță, cl. a VIII - a

Vine de iarna

Când toamna își scutură copacii,

Apare încet, pe neașteptat,

Anotimpul lui Crăciun,

De copii mult așteptat!

Iarnă, ce frumoasă ești!

Curtea mea cea verde,

Tu acum o împodobești.

Fulgii de zăpadă,

În alba-i plăpumioară.

Ce- au căzut pe ea,

Sunt o bucurie,

Acum în viața mea!

Mihai Șerban Țurcanu, cl. a II-a

Fulgul de nea

Este o zi posomorâtă de iarnă. Am ieşit afară să mă joc, dar o sclipire de argint mi-a atras atenţia. Era un fulg de nea, foarte obosit. A coborât pe umărul meu şi mi-a zis:

-Bună ziua, copilule!

-Bună ziua, fulgule! Nu ai vrea să vii în casa mea să te odihneşti?

-Nu pot, trebuie să mă grăbesc deoarece sunt solul iernii!

-Dar prietenii tăi unde sunt?

-Prietenii mei vor veni spre seară, aducând cu ei o caleaşcă albă, plină de mărgăritare. În ea va poposi Regina noastră "CRAIASA ZĂPEZII"

-La revedere, copile!

-La revedere, fulgule! Ne vom vedea diseară.

-Desigur!

Luca Oniga, cl. a II-a

Iarna

Dumnezeu a creat patru anotimpuri. Printre ele se numără şi mândra şi geroasa iarnă. Ea este bucuria copiilor, dăruindu-le cele mai frumoase cadouri – Naşterea Domnului Iisus Hristos şi fulgii de nea.

Odată cu sosirea ei, întreaga natură se cufundă într-un somn adânc. Cerul plin de stele pare un policandru cu mii de lumini. Casele îmbrăcate într-un văl gros de zăpadă parcă-s bunicuţe împodobite cu şaluri albe şi călduroase. Copacii par nişte fantasme, ca nişte soldăţei muţi şi reci îmbrăcaţi în zale de gheaţă. Soarele e un călător timid care nu prea îndrăzneşte să-şi arate faţa. Ursul sforăie-n bârlog, iar celelalte animale îndură gerul aspru al iernii căutând hrană.

Întreg pământul doarme un somn dulce sub pufoasa plapumă de nea, iar munţii sunt de acum prizonierii zăpezii, aşteptând sosirea primăverii.

Despre natură am vorbit, dar să nu uităm că acest frumos anotimp aduce cu el şi o distracţie pe cinste, multe datini şi obiceiuri. Copiii fac oameni de zăpadă, se dau cu sania, fac bulgări mari şi mici. În seara de Ajun merg din casă în casă vestind Naşterea Pruncului Iisus. Primesc mere, nuci, dulciuri, covrigi şi sunt tare bucuroşi. În celelalte zile merg cu Steaua, în seara Sfântului Vasile ură pe la case, iar ziua sorcovesc. Mai sunt şi alte datini şi obiceiuri, dar mă opresc aici.

Ce anotimp minunat şi plin de farmec este iarna!

Maria Oniga, cl. a IV-a

Cel mai frumos anotimp

Într-o zi a început să ningă cu fulgi mari.

Mă uitam pe fereastră.Vedeam steluţe care se aşterneau pe la geamuri. După o săptămână, s-a făcut un covor alb şi strălucitor peste sat. Copacii erau împodobiţi cu ţurţuri stălucitori. Casele aveau căciuli de nea şi totul era minunat. Copiii făceau oameni veseli de zăpadă, se dădeau cu săniile, făceau tumbe, se jucau cu bulgări.

Alexandra s-a întâlnit cu Ioana.

-Ce faci, Ioana? Vrei să facem un om de zăpadă?

-Da! Mi-ar plăcea.

Ele au construit un om mare de omăt. I-au pus nas dintr-un morcov şi ochi din cărbune. S-au amuzat foarte tare.

Timpul a trecut repede şi s-a făcut seară. Ioana şi Alexandra au plecat acasă ude şi înfrigurate. Au plecat cu gândul că a doua zi vor merge la săniuş. Au ţinut minte acea zi minunată de iarnă.

Maria-Mihaela Atkenson, clasa a III-a

Iarna

Era o zi liniştită de iarnă. Fulgi uşori cădeau din cerul încărcat de nori şi se aşterneau ca o pătură albă şi moale.

După o săptămână, frigul puse stăpânire pe sat. A început cu viscol, ninsori şi ger. Nu-ţi trecea nici prin gând să scoţi vreun deget pe geam. De săniuş…nici nu putea fi vorba.

Eu mă uitam la bunica cum torcea caierul de lână, iar pisica sforăia de zor.

Am început să citesc poveştile lui Ion Creangă. Din ce în ce mai mult, poveştile deveneau mai interesante şi mai amuzante.Uşor, uşor, seara se lăsă şi ora de culcare se apropie.

Aşteptam cu nerăbdare următoarea zi, să termin cartea.

Marisa-Georgiana Coroblean, clasa a III-a

Iarna veselă

Într-o zi a nins cu fulgi zglobii de nea. Zăpada strălucea ca diamantele.

Un fulg frumos a căzut din cer, în mâna mea. Am vrut să-l arăt prietenelor mele, dar el s-a transformat într-un strop de apă.

Ce tristă eram....!

Sora mea, vrând să mă înveselească, m-a scos afară, să ne distrăm. Am făcut oameni de zăpadă şi îngeraşi care străluceau în lumina soarelui.

Ningea cu fulgi uşori şi argintii.

A fost cea mai frumoasă zi.

Maria-Elena Lupaşcu, clasa a III-a

Acrostih de iarnă

Beculețe colorate, pe fundalul de un verde crud,
Rulează-n repetate rânduri
Al Crăciunului
Destin de poveste.

Sabina Damian, clasa a VIII – a

Noapte de iarnă

Seara se ridică luna
ca un felinar intermitent
peste țara de omăt.
Copacii par niște stafii,
se întind pe furiș
la gheața streșinilor
să-și facă sulițe de cristal…
Brrr! …

Lavinia-Mihaela Hison, clasa a VIII – a

Soarele şi omul de zăpadă

Era o iarnă frumoasă şi geroasă. Lângă un copăcel prietenos stătea un om de zăpadă morocănos şi îmbufnat.

Odată, copacul l-a întrebat pe omul de zăpadă:

- Vrei să fii prietenul meu?
- Nu!

Soarele a auzit cuvintele acestuia şi, ca pedeapsă, l-a topit.

- Te rog, adu-l înapoi! spuse plângând copăcelul.
- De ce? A fost răutăcios.
- Nici nu am aflat de ce era aşa. Poate avea o supărare.

Soarele a rugat vântul să sufle cu putere şi să refacă omul de zăpadă.Vântul l-a ascultat.

- Cum aş putea să te răsplătesc că m-ai adus înapoi? întrebă omul de zăpadă.
- Ai putea fi prietenul copacului.

De atunci, cei doi s-au jucat împreună şi omul de zăpadă a aflat că poate fi mult mai fericit dacă este prietenos.

Maria-Georgiana Coroblean, clasa a III-a

Prietenii

Într-o zi frumoasă de iarnă, copiii s-au dus să facă un om de zăpadă. După ce l-au făcut, au mers în casă să se încălzească.

Nu după mult timp, soarele apăru, mare şi strălucitor.

Omul de zăpadă era foarte morocănos. Soarele l-a întrebat:

- De ce eşti morocănos?
- Pentru că nu am niciun prieten.
- Poţi fi prietenul meu!
- Dar tu o să mă topeşti, eşti foarte puternic.
- Putem să fim prieteni îndepărtaţi.
- Asta e o idee bună.
- Eu vreau să-ţi ştiu numele, mi-l spui?
- Pe mine mă cheamă Zăpi, pe tine cum te cheamă?
- Eu mă numesc Sorinel.
- Omul de zăpadă era foarte fericit că are un prieten.

Sara Cora, clasa a III-a

Frumoasa iarnă

Într-o zi frumoasă de iarnă, flori sclipitoare se ţeseau pe geamuri. Soarele îngheţase, iar fulgii jucăuşi cădeau râzând pe pământ.

Un fulg se întâlni cu o fetiţă şi începură să vorbească:

-Pe mine mă cheamă Fulguleţ.

- Ce frumos nume ai, Fulguleţ!
- Vrei să ne jucăm împreună?
- Desigur, vreau! spuse Maria.
- Dar, să nu mă ţii în pumn! că mă topesc.
- Bine. Hai să construim un om de zăpadă!
- Bine. Să mergem!

Pe când cei doi se jucau, deasupra satului şi dealurilor s-a pus o pătură albă şi moale. Crengile copacilor păreau de gheaţă, lacul era ca un patinoar. Era plin de copii gălăgioşi care se dădeau cu săniile. Oamenii de zăpadă zâmbeau la toţi care îi priveau. Casele erau acoperite cu căciuli groase de zăpadă pufoasă. Conurile brazilor arătau ca nişte globuri argintii. Toţi copiii priveau dansul fulgilor de nea.

Ce minunată este iarna!!!

Sara Cora, clasa a III-a

Omuleţul cel morocănos

Mai demult, în tărâmul basmelor, trăia un omuleţ de zăpadă morocănos.

Soarele îl întrebă:

- Omule de zăpadă, tu de ce eşti trist?
- Deoarece un iepure mi-a furat nasul, spuse el supărat.
- Dar ai încercat să-l iei înapoi?
- La cum fuge...cine ştie unde o fi ajuns!
- Ai încercat să-ţi cauţi un alt nas?
- Da, dar niciunul nu se potriveşte.
- Ai încercat să-ţi faci unul din zăpada?
- Nu, dar dacă nu stă?
- Să vedem, poate o sta, poate n-o sta...

Omul de zăpadă reuşi să-şi facă alt nas şi îi plăcu foarte mult. Asta l-a făcut foarte fericit şi vorbăreţ.

Claudiu-Nicolaie Apetrei, clasa a III-a

O zi de iarna

E o zi de iarnă,

Totul e frumos.

Și îmi pare bine

Că ninge frumos!

Este totul alb,

Și frumos, v-am spus.

Sunt copii cu sănii

Sus pe deal, mai sus.

Unii urcă, alții coboară

Trag cu ei o sănioară,

Fac mătănii prin zăpadă

Nu le pasă că e seară!

Alex Ioan Agavriloai, cl. a II –a

MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

Moș Crăciun

Moș Crăciun, iar ai venit
Pe la noi și este seară,
Bătând drumul troienit
Cu desaga subsuoară.

Noi, iată, te așteptăm!
Ai cadouri minunate?
Bucuroși te colindăm,
Numai să ne dai de toate.

Maria Oniga, cl. a IV-a

Vacanța de iarnă

Fulgii strălucitori de zăpadă acoperă totul în jur cu frumusețea lor înghețată. Totul arată ca-n povești.

Beculețele strălucitoare ard pe acoperișurile caselor și decorațiuni de Crăciun, care mai de care mai originale, împodobesc geamurile stropite cu argint. Pe ici, pe acolo, se mai zăresc chipuri de copii care privesc cu un licăr de încântare în ochi, feeria ce se dezlănțuie dincolo de gemulețul camerei lor. Alții se joacă în zăpada adâncă, fac oameni de zăpadă și nu le pasă de frig sau de foame. Sunt învăluiți doar de frumusețea zilei superbe de vacanță.

Bucuria vacanței ne învăluie sufletele, pentru că nu trebuie să ne mai trezim devreme, să ne culcăm devreme, să ne îngrijorăm tot timpul pentru teme și teste. Este acel sentiment de libertate, unic, pe care îl simțim cu toții când este vacanță.

În vacanța de iarnă, însă, se mai adaugă un sentiment minunat pe lângă celelalte: bucuria Sărbătorilor. Un lucru important este și împodobirea bradului de Crăciun. Am cumpărat deja globulețele. Tata a cumpărat o instalație nouă. Va fi un brad frumos după ce vom termina de ornat.

Ne cuprinde sentimentul magic în Ajunul Crăciunului, ziua în care îți petreci timpul cu familia, o zi specială care-i unește pe toți cei dragi în jurul focului.

În Ajunul Anului Nou, copiii merg cu Pluguşorul şi urează sănătate şi belşug. În pocnet de bici, în sunet de clopoțel sau de talangă, urătorii își spun urarea încântându-i pe ascultători. Vorbind despre aratul pământului cu doisprezece boi, despre semănatul, seceratul și măcinatul grâului, Pluguşorul este datina românească ce zugrăvește una dintre deprinderile poporului nostru – agricultura. Urătorii sunt răsplătiți cu colăcei și bani.

Orice copil se bucură de clipele minunate și speciale pe care i le oferă mult așteptata vacanță de iarnă.

Elena-Mădălina Andrieș, cl. a IV-a

Iarna și obiceiurile ei

Steluțe argintii se desprind din norii de vată și dansează liniștiți în drumul lor spre pământ. Zăpada a împodobit casele cu dantelă albă, iar plapuma strălucitoare se așterne peste tot ținutul. Micul pui de ger pictează flori pe geam și se joacă de-a ascunsa prin crengile goale ale copacilor.

Odată cu bucuria Sărbătorilor de iarnă vine și luna cadourilor, în care toți ne bucurăm de atenția celor din jur, de evenimente dedicate acestor sărbători și de multe, multe cadouri.

Poate că, unii dintre noi își doresc anumite lucruri de sărbători: de la lucruri mărunte, cum sunt podoabele de Crăciun, jucăriile, dulciurile sau instrumentele muzicale, la lucruri mari, cum ar fi o casă și o mașină.

Alții, își doresc să trăiască spiritul Crăciunului alături de cei dragi, la gura sobei, bucurându-se de cozonaci aromați și bucate alese.

Luna cadourilor începe cu Moș Nicolae, care vine cu cadouri pentru copiii cuminți, sau cu o nuielușă pentru cei obraznici în ghetuțele frumos lustruite.

Crăciunul este ziua în care s-a născut Iisus Hristos și este o sărbătoare aparte. Există obiceiul de a merge la colindat în Ajunul Crăciunului. Colindele sunt cântece tradiționale care slăvesc Nașterea Domnului. Colindătorii sunt așteptați în casele lucind de curățenie și frumos împodobite și sunt răsplătiți cu covrigi, fructe, colaci și bani.

Fiecare țară are tradițiile ei de Crăciun, dar , parcă ale noastre sunt cele mai frumoase.

Revelionul marchează încheierea unui an și începerea altuia. Termenul „Revelion" vine din limba franceză și înseamnă veghe sau ospăț la miezul nopții. Jocurile, muzica și urările reprezintă alungarea răului din anul ce se încheie și întâmpinarea binelui din anul ce urmează.

Elena-Mădălina Andrieș, cl. a IV-a

POVESTEA LUI NICUȘOR

E o iarnă fermecătoare. Fulgii de nea se așternpe pământ acoperindu-l cu o plapumă groasă și albă.

Numai Nicușor mai colindă străzile pustii. El este un copil sărac. Îmbrăcat cu o haină de-a tatălui său, purtând niște pantaloni peticiți și o pereche de ghete vechi, umblă de la o casă la alta, sperând că va căpăta câțiva bani. Tânjea după un brad de Crăciun ca în povești, însă acest dar era peste puterile părinților săi. Se gândea cu tristețe că nu a primit de la Moș Crăciun nici măcar o cutie de bomboane, pe când copiii de seama lui se bucurau de bradul încărcat de globuri multicolore și beteală argintie.

Istovit de oboseală și trist, Nicușor pășea încet către casa fericită pentru prima oară. Îi privește pe părinții săi radiind de fericire.

- Ce s-a întâmplat, mămico?

- Dragul meu, știi că am participat la un concurs de creație.

- Da... dar ne-am numărat printre câștigători?

- Sigur. Am câștigat Marele Premiu. Suntem salvați! exclamă mama. O să avem un Crăciun îmbelșugat.

Două lacrimi de fericire licăreau în ochii albaștri ai băiatului.

Acum am înțeles că Moș Crăciun nu l-a uitat și-l iubește...

Maria Oniga, clasa a IV-a

Misiune

Soarele varsă un strop de rază
peste micul fulg argintiu,
ultimul rămas pe pământ.
N-ar vrea să-i topească inimioara
de fulguşor plăpând,
dar n-are încotro:
trebuie să vestească primăvara.

Maria Sacaliuc, clasa a VIII – a

Vestitorii primăverii

Ca dintr-un somn adânc
s-a trezit natura,
ca dintr-o vrajă.
Au tresărit
la blânda rază a soarelui
copacii înghețați.
În văzduh răsună delicat un clinchet,
e al ghioceilor
ce și-au scos căpșorul
să ne vestească
gândul primăverii.

Mihaela-Denisa Atomei, clasa a VIII – a

SĂ COMUNICĂM!

SĂ NE CUNOAŞTEM DIRIGINŢII!

Cine îmi va fi diriginte? Este sever(ă) sau blând(ă)? Pe cine voi avea coleg de bancă? Îmi voi face prieteni? Mă voi menține în ierarhia clasei? Voi progresa / voi fi olimpic la anumite materii? Acestea sunt câteva dintre curiozitățile unui elev de clasa a V-a.

Întâmplările oricărei vârste devin lecții de viață din care rămânem cu convingeri, cu amintiri vii, cu nostalgii sau cu idealuri și admirație pentru cineva.

În interviul de mai jos, d-na profesoară Viorica Nistor le răspunde celor care doresc să afle mai multe despre parcursul dumneaei profesional sau personal.

IERI ȘI AZI

De când sunteți profesor la Școala Gimnazială Cornu Luncii? Ați lucrat și în alte școli?

V.N.: Predau ca titular matematica la Școala Gimnazială Cornu Luncii din septembrie 2000. Am activat ca profesor de matematică și în alte școli ale comunei Cornu Luncii (Școala Gimnazială Brăiești, Școala Gimnazială Băișești), dar și la unități școlare din mediul urban (Școala Gimnazială ,,Ion Irimescu", Fălticeni). Am fost dirigintă a 6 promoții, iar în anul școlar 2015-2016, am preluat frâiele activității de consiliere a clasei a V-a.

PASIUNI, PREFERINȚE, TALENTE

Care sunt pasiunile dumneavoastră?

V.N. Dintre pasiunile mele, aș menționa călătoriile, grădinăritul, iar când am ocazia, urmăresc cu mult interes evenimente artistice de calitate (teatru, muzică simfonică, balet).

Cântecul preferat?

V.N. Am mai multe cântece preferate, aș aminti pe cel fredonat cel mai mult: ,,Et si tu n'existais pas", al lui Joe Dassin.

Piesa vestimentară favorită?

V.N. Sacoul. Indiferent de vârstă și de statutul socio-profesional al persoanei care îl poartă, sacoul îi dă o notă de decență, de eleganță chiar.

Cea mai bună prăjitură?

V.N. Gătesc cu mare plăcere fel de fel de prăjituri. Cele mai apreciate sunt baclava și ștrudel cu mere.

Băutura preferată?

V.N. Sucul natural de fructe și legume, făcut în casă, în special din recolta proprie de mere, morcov, zmeură și căpșuni.

Sportul favorit?

V.N. Îmi aduc aminte cu plăcere de orele de educație fizică din gimnaziu, când băieții jucau fotbal, iar fetele handbal pe terenul din curtea școlii. De atunci este handbalul sportul meu preferat.

COPII AM FOST ȘI NOI

Unde ați copilărit?

V.N. Mi-am petrecut copilăria în Băișești, comuna Cornu Luncii, localitate de care se leagă și debutul carierei didactice, deoarece după absolvirea studiilor superioare la Iași, la Universitatea ,,Al.I.Cuza", am primit repartiție în satul natal.

Păstrați legătura cu prietenii din copilărie?

V.N. Da, însă ne vedem rar, ne întâlnim mai ales de sărbătorile religioase importante (Crăciun, Paști).

Cea mai frumoasă amintire din copilărie?

V.N. La cules de zmeură, în pădurile din Păiseni, cu bunica.

Cel mai prețios cadou primit în copilărie?

V.N. La finele clasei I, am primit ca premiu o carte cu povești de Ion Creangă. Era prima recunoaștere oficială a sârguinței mele, de aceea are o mare valoare emoțională pentru mine.

Cea mai frumoasă vacanță a copilăriei?

V.N. Cel mai mult îmi plăceau vacanțele de vară (toate au fost frumoase) în care citeam, rezolvam exerciții la matematică și mergeam la scăldat la Moldova.

Cartea pe care n-o puteți uita?

V.N. În gimnaziu, ,,Singur pe lume" de Hector Malot. În liceu, poeziile lui Ion Minulescu, din care am memorat multe din proprie inițiativă.

VIAȚA DE ȘCOLAR

Cum era eleva Viorica Vultur?

V.N. Era foarte timidă, cuminte, atentă la ore, cu lecțiile învățate tot timpul și cu temele făcute cu seriozitate. Țin minte că întotdeauna pregătirea temelor începea cu matematica. Aveam înclinație către disciplină și eram solicitată să particip la olimpiadă.

Care erau disciplinele preferate?

V.N. Evident, matematica era pe primul loc în top. Îmi mai plăceau limba română, limba franceză, limba rusă, geografia și educația fizică.

Care a fost cea mai mică notă primită la matematică?

V.N. Un 7, în clasa a IX-a, la un test; am calculat mintal și pe lucrare am trecut doar rezultatele. Am fost depunctată pentru că nu am scris rezolvarea integral. Mi-a părut rău pentru grabă și mi-am promis că n-o să-mi repet neglijența, iar ajunsă la catedră, îi atenționez pe elevii mei să respecte și să scrie toate etapele de rezolvare a unei probleme / a unui exercițiu.

Ați avut nota scăzută la purtare?

V.N. Niciodată.

Profesorul pe care l-ați prețuit cel mai mult?

V.N. Îi respect pe toți cei care mi-au fost profesori. Îi port recunoștință doamnei profesoare de matematică Elena Vasiliu, care renunța la pauzele mari pentru a-mi verifica exercițiile lucrate suplimentar, mă gândesc cu drag la doamna profesoară de limba franceză, Angela Chiticaru, care iubea Franța, era calmă și blândă, iar din liceu îmi aduc aminte de doamna profesoară de limba română Decuseară, care ne fermeca prin felul cum prezenta literatura.

TRASEU ... DE VIS

O excursie de neuitat?

V.N. Din țară: croazieră pe Dunăre, până la Sulina, cu nava ,,Tudor Vladimirescu", construită între 1850-1853, la Viena, faimoasă pentru a-i fi avut la bord pe Regele Ferdinand și Regina Maria, pe Carol al II-lea, pe Regele Mihai, pe mareșalul Antonescu.

Din străinătate: zilele de concediu petrecute într-o stațiune din nordul Africii, excursia în Sahara unde am fost plimbați (eu și membrii familiei) pe cămile.

În ce loc din țară sau din străinătate doriți să ajungeți cu orice preț?

V.N. Aș dori să vizitez Parisul, cu toate obiectivele turistice de valoare și castelele de pe Valea Loarei. E un vis vechi, din gimnaziu, imprimat de doamna profesoară de limba franceză care mi-a fost și diriginte și ne prezenta Franța atât de frumos că te făcea să-ți dorești să ajungi, cândva, în această țară.

SINCERITĂȚI NECENZURATE

Băieții vă considerau drăguță?

V.N. În gimnaziu și liceu eram preocupată doar de studiu, deci nu mă interesau băieții și nici măcar nu am observat dacă le atrăgeam atenția.

Vă făceau probleme coșurile?

V.N. Nu. Acneea nu mi-a făcut niciodată probleme.

Mințeați profesorii?

V.N. Nu. Elevii nu obișnuiau să mintă profesorii.

Plângeați când erați nemulțumită de ceva?

V.N. De felul meu nu eram plângăcioasă, dar s-a întâmplat să vărs lacrimi să-l conving pe tata să-mi dea bani pentru revista ,,Cutezătorii". Eram cinci copii la părinți, trăiam dintr-un singur salariu, cheltuielile erau drămuite, iar tata – stâlpul familiei – trebuia convins că nu risipește dacă-mi dă bani pentru revista mea de suflet.

Cea mai mare realizare?

V.N. Reușesc să mențin echilibru între viața de familie și carieră.

MESAJE PENTRU CEI DE MÂINE

Un citat care vă inspiră?

V.N. Dedică-ți o parte din viață altora. Dedicația nu va fi un sacrificiu. Va fi o experiență entuziasmantă, fiindcă este un efort intens aplicat către un scop semnificat. (Thomas Dooly)

Ce valori se construiesc prin educație?

V.N. Prin educație țintim a construi caractere puternice pentru societatea de mâine, cu accent pe dezvoltarea capacităților intelectuale și creative ale elevului. Competitivitatea este funcțională într-o societate bine educată, orientată spre cunoaștere, capabilă să valorifice resursele de inteligență și de creativitate.

PAGINA PĂRINȚILOR

CÂND PROBLEMELE DE DISCIPLINĂ NU SUNT CEEA CE PAR A FI

Problemă de disciplină sau diagnostic medical?

Există situații în care multe dintre problemele de comportament ale elevilor pot fi simptome ale unei condiții medicale complexe, precum condiții neurologice. În aceste cazuri, intervenția învățătorului sau a profesorului are un rol important în continuare, dar trebuie însoțită și de alte tipuri de intervenții, specifice simptomatologiei.

Responsabilitatea care revine profesorului în aceste cazuri este diferențierea între o problemă de disciplină și problemele medicale. Ca urmare, înainte de a lua decizia de a modifica un anumit comportament, verificați următoarele aspecte:

A cui este problema?

- *Dacă un comportament problematic nu afectează desfășurarea activităților elevului sau a celorlalți elevi sau mediul de învățare, atunci comportamentul nu reprezintă o problemă reală. El este perceput ca problematic doar de către profesor, în raport cu standardele sau așteptările sale personale.*

Consecințele comportamentului sunt atât de catastrofice, încât să fie necesară intervenția, chiar dacă acel comportament apare foarte rar?

- *Dacă un comportament pune în pericol un copil sau alte persoane, sau dacă afectează buna desfășurare a programului pentru toți ceilalți, trebuie avută în vedere intervenția asupra comportamentului, chiar dacă el este foarte rar. Se recomandă pentru aceste situații, în care comportamentul apare rar, centrarea atenției spre contextul care conduce la apariția comportamentului și nu pe comportamentul în sine.*

Exemplu:
Trebuie să identificăm și să modificăm contextele în care comportamentul apare sau acțiunile pe care noi înșine le facem chiar înainte de apariția comportamentului. De asemenea, se recomandă evaluarea abilităților copilului de a răspunde la acele contexte, pentru că în aceste situații există o mare probabilitate ca problema comportamentală să fie datorată lipsei abilității de a răspunde adecvat la acea situație.

Elevul este capabil să-și schimbe singur comportamentul dacă noi îi oferim întăririle adecvate în mod adecvat?

- *Dacă răspunsul la această întrebare este Nu, atunci nu este util să aplicăm metode de disciplinare pentru modificarea acelui comportament. Este importantă abordarea comportamentului din perspectiva unui simptom.*

Este elevul capabil să desfășoare comportamentul alternativ dezirabil? Este capabil să îl desfășoare în mod constant?

- *Dacă elevul nu este capabil să desfășoare comportamentul dezirabil, sau dacă nu este capabil să îl desfășoare în mod constant, atunci, orice plan de intervenție comportamentală va produce fie un factor de stres pentru elev, care va produce agitație, tensiune și va conduce la înrăutățirea modului de manifestare a comportamentului problematic. Acesta este un indice al faptului că este probabil ca respectivul comportament să fie un simptom.*

Pot cei care vor fi responsabili de implementarea planului de modificare a comportamentului să asigure aplicarea lui consistentă?

- *Dacă răspunsul la această întrebare nu este afirmativ, atunci, un astfel de plan de modificare comportamentală nu trebuie început. Aplicarea lui neconsistentă nu aduce rezultate și poate produce experiențe de învățare nefavorabile atât pentru copii cât și pentru adulții implicați.*

Pot fi identificate mai multe probleme comportamentale la același elev?

- *Dacă același elev prezintă mai multe probleme de comportament, se recomandă evaluarea neuropsihologică și evaluarea psihologică a elevului. Problemele comportamentale pot avea cauze neurologice (de ex. sindromul de deficit atențional și hiperactivitate - ADHD) sau probleme emoționale (de ex. tulburarea de comportament opozițional).*

Un diagnostic frecvent confundat cu problemele de disciplină este tulburarea de hiperactivitate și deficit atențional (ADHD – attentional deficit and hiperactivity disorder). Confuzia se datorează faptului că, de cele mai multe ori, modul de manifestare a bolii este similar unor probleme comportamentale.

ADHD este o tulburare care afectează funcționarea sistemului cognitiv. Aplicarea unor metode de intervenție fără cunoașterea și înțelegerea mecanismelor explicative ale ADHD – ului nu este eficientă.

- *Deficitele cognitive din ADHD apar datorită unor disfuncții la nivelul funcțiilor executive, ale proceselor neuropsihologice care intervin în autoreglare.*
- *Problemele de neatenție care caracterizează tulburarea pot fi un rezultat al procesării deficitare la nivelul funcțiilor executive, în special a componentei numită memorie de lucru (reprezentări mentale ale evenimentelor care sunt activate temporar în minte pentru a putea ghida comportamentul curent).*
- *Aceste deficite cognitive se regăsesc în fiecare din cele două dimensiuni caracteristice ADHD-ului – neatenția și hiperactivitatea-impulsivitatea.*
- *În neatenție copilul nu are abilitatea de a-și menține atenția într-o sarcină, de a-și aminti și a urma regulile sau infracțiunile și de a rezista stimulilor distractori în tot acest timp.*
- *În hiperactivitatea cu reacții comportamentale impulsive apar dificultăți la nivelul inhibiției voluntare sau executive a răspunsului preponderent. Problemele de inhibiție apar în jurul vârstei de 3-4 ani, înaintea celor legate de neatenție, care apar în jurul vârstei de 5-7 ani.*
- *Aceste deficite cognitive sunt expresia funcționării neadecvate a unor procese cognitive. Sistemul cognitiv este format dintr-o serie de procese (atenție, memorie de lucru, memorie de lungă durată), care se află în interacțiune unele cu altele, iar funcționarea deficitară a unuia dintre ele afectează automat și funcționarea celorlalte. Acest aspect este cu atât mai important în cazul atenției, cu cât aceasta susține și energetic celelalte procese.*

Ca o concluzie, pentru a rezolva eficient problemele de conduită / comportament ale copiilor, este nevoie de o strânsă legătură între familie și școală, de o mai mare disponibilitate din partea părinților de a ține cont de recomandările cadrelor didactice și, în același timp, de punerea în practică a acestor recomandări, pentru că, în cele din urmă, doar sfaturile și sprijinul specialistului abilitat pot duce la rezolvare eficientă și în timp util a problemelor propriilor copii.

PEDEAPSA – PRIVITĂ DIN PUNCT DE VEDERE PSIHOLOGIC

*În limbajul obișnuit, **pedeapsa** semnifică diferite lucruri, majoritatea dintre ele total neplăcute. Pentru cei mai mulți dintre noi, **pedeapsă** este un cuvânt cu conotații negative și indică gravitatea unui comportament din punct de vedere etic sau moral. Ca urmare, pedeapsa se adresează persoanei în întregime, nu doar comportamentului și are ca efect rănirea persoanei (de ex. umilirea ei, marginalizarea etc.).*

În domeniul managementului comportamental, pedeapsa este o tehnică de modificare comportamentală, care are ca scop reducerea comportamentului și se adresează doar comportamentului. Ca metodă corectă de intervenție pentru reducerea comportamentului, este interzis ca pedeapsa să afecteze persoana sau imaginea sa de sine.

În mod frecvent însă, aplicarea pedepsei duce la scăderea stimei de sine a persoanei și la alte efecte secundare, pentru că diferența între pedepsirea persoanei și pedepsirea comportamentului este foarte greu de realizat. Tocmai de aceea, fie că este vorba de părinți sau de cadre didactice care încearcă să modifice un comportament, atunci când se observă un comportament nepotrivit manifestat de un copil, accentul / corectarea trebuie să cadă pe comportament și nu să lezeze persoana în cauză – fizic sau moral.

***1.** Pedeapsa oprește comportamentul dacă este aplicată în timp ce el se desfășoară. Acesta este efectul imediat al pedepsei. Pe termen lung însă, comportamentul nedezirabil continuă să apară. Când comportamentul nedorit al unui copil este corectat prin pedeapsă, șansele ca acel comportament să se repete sunt foarte mari – uneori chiar în următoarele câteva minute.*

Un alt efect nedorit pe termen lung al pedepsei este apariția de alte comportamente de evitare a pedepsei. Multe dintre aceste comportamente sunt și ele nedezirabile. De exemplu: elevii pedepsiți că nu și-au făcut tema sau că nu au învățat vor chiuli de la oră data viitoare când nu sunt pregătiți, pentru a evita pedeapsa, sau, un copil pedepsit de părinți că a luat o notă mică, data viitoare va minți, va spune că nu a luat nicio notă sau va ascunde carnetul pentru a evita pedeapsa.

Pedeapsa îi învață pe copii modalități de a reacționa pentru a rezolva situații neplăcute. Copiii des pedepsiți concep pedeapsa ca modalitate de a rezolva situații neplăcute. Un mediu educațional – familial sau instituțional - bazat pe pedeapsă promovează comportamentele antisociale – agresivitate, violență școlară, vandalism etc.

Ca urmare, pedeapsa nu este o metodă de disciplinare eficientă, deoarece pe termen foarte scurt, ea oprește comportamentul problematic, dar pe termen lung comportamentul nedezirabil se menține și chiar apar unele comportamente problematice noi.

***2.** Pedeapsa nu încurajează comportamentul adecvat. Pedeapsa îl învață pe copil ce să nu facă, dar nu îl învață ce trebuie să facă. Ca urmare, scade controlul adultului asupra comportamentelor ulterioare ale copilului. Cea mai frecventă reacție a oamenilor la pedeapsă este de a evita să mai fie pedepsiți. Acest lucru nu înseamnă numaidecât că nu mai fac comportamentul problematic ci, mai degrabă, că găsesc strategii să nu fie pedepsiți: ascund greșeala, mint, evită etc.*

Dorind să rezolvăm, prin pedeapsă, un comportament problematic, generăm de fapt mai multe comportamente problematice, dar nu producem comportamentul dezirabil. Ca urmare, pedeapsa nu satisface definiția metodei de disciplinare eficientă, deoarece nu conduce la apariția comportamentului dezirabil.

3. Pedeapsa este percepută de oameni ca o nedreptate, ca un lucru rău care li se întâmplă. Ca urmare, pedeapsa creează ostilitate și resentimente din partea elevilor. Cu cât sunt mai frecvente, cu atât aceste emoții conduc la scăderea stimei de sine. Multe din comportamentele problematice ale elevilor sunt de fapt reacții la pedepse anterioare. De cele mai multe ori, pedepsele dezvoltă sentimentul de frică și incontrolabilitate și nu sentimentul de responsabilitate. Lipsa sentimentului de responsabilitate face ca, doar atâta timp cât adultul este de față sau este înștiințat, să apară comportamentul dorit al elevului. Aceasta deoarece copiii învață faptul că obțin consecințe negative doar când adultul este de față, nu și în absența lui.

Ca urmare, pedeapsa nu satisface definiția metodei de disciplinare eficientă, deoarece nu asigură dezvoltarea stimei de sine a copilului și a sentimentului de responsabilitate asupra propriilor acțiuni.

<u>Bibliografie:</u>
Iucu, Romiță, Managementul și gestiunea clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2009.

Prof. înv. primar, PARASCHIVA OANEA
Școala Gimnazială Cornu Luncii

CUNOAŞTEREA ELEVILOR PRIN PRISMA TEORIEI INTELIGENŢELOR MULTIPLE

Cunoaşterea copilului semnifică activitatea sistematică pentru identificarea suporturilor sale ca personalitate şi proiectarea corectă a strategiilor educaţionale, favorizând în fiecare etapă a dezvoltării valorificarea potenţialului nativ.

Pentru a ajunge la o cunoaştere cât mai bună a copiilor, ar trebui parcurse o serie de etape în colectarea informaţiilor. O primă etapă o reprezintă întâlnirea cu părinţii, chiar din perioada înscrierii elevilor în clasa pregătitoare.Vizitele la domiciliu reprezintă prilejuri speciale de studiu al manifestărilor copilului în cadrul familial - comportament, limbaj, atitudine.

Metoda cea mai lesne şi la îndemâna oricărui cadru didactic este observarea directă în mediul familiar copilului - sala de clasă, în aer liber, cu prilejul vizitelor, excursiilor, al zilelor de naştere sau onomastice.

Conversaţia cu copilul este o altă modalitate de a-l cunoaşte. Discutând cu acesta putem afla mai multe despre felul în care gândeşte, ce îl preocupă, ce bagaj de cunoştinţe are, cum vorbeşte, ce vocabular are, dacă are defecte de vorbire şi care sunt acestea.

Cum evaluăm inteligenţa copilului?

La început de drum, ne interesează care sunt posibilităţile intelectuale ale fiecărui copil . Howard Gardner, psiholog educat la Harvard, a propus cunoscuta „TEORIE A INTELIGENŢELOR MULTIPLE”, cu cele opt tipuri de bază ale inteligenţei:

- inteligenţa verbal-lingvistică sau inteligenţa cuvintelor;
-inteligenţa logico- matematică sau inteligenţa numerelor şi a modelelor logice;
-inteligenţa vizual- spaţială sau inteligenţa imaginilor, desenului şi picturii;
-inteligenţa muzical- ritmică sau inteligenţa tonului, ritmului şi a timbrului muzical;
-inteligenţa corporal- kinestezică sau inteligenţa întregului corp;
-inteligenţa interpersonală sau a interacţiunilor sociale;
-inteligenţa intrapersonală sau inteligenţa autocunoaşterii;
-inteligenţa naturalistă sau a tiparelor comportamentale.

Experţii sugerează că observarea este cel mai bun mod de a descoperi care dintre tipurile enumerate predomină în stilul de învăţare al copilului. Urmărind ceea ce îi place să facă cel mai mult - ca orice fiinţă, facem lucruri cu care simţim că avem succes - vom descoperi orientarea spre unul din tipurile inteligenţei multiple.

Este esenţial ca părinţii şi profesorii să descopere ce fel de inteligenţă au copiii. Se aud frecvent afirmaţii ale părinţilor de tipul: „ Copilul meu nu înţelege nimic la matematică, sau la lb. română, ştiinţe, etc.”. Dacă înţelegi că inteligenţa este de mai multe feluri şi identifici tipul de inteligenţă al propriului copil, atunci te eliberezi de convingerea că ai un copil slab dotat intelectual. Rezultatul? Relaţia ta cu copilul , transformat din răţuşca cea urâtă în lebădă, se îmbunătăţeşte considerabil.

Primul pas în obţinerea performanţei este identificarea tipurilor de probleme pentru rezolvarea cărora copilul este înzestrat. De asemenea , o importanţă mare în valorizarea inteligenţei o are atitudinea familiei şi a profesorilor: să-i arăţi încredere („Ştiu că eşti inteligent!) , să-l încurajezi („Ştiu că te vei descurca.”), să te axezi pe depăşirea erorilor şi nu pe greşeli („Se întâmplă şi să greşim. Încearcă iar!”), să-i încurajezi curiozitatea şi să organizezi gradual rezolvarea problemelor în funcţie de dificultate. A începe întotdeauna cu problemele cele mai simple şi a trece treptat la cele mai dificile este o metodă de antrenare a inteligenţei.

Am întâlnit o mamă care se plângea de notele proaste ale copilului său. Obişnuia să spună că „nu-l duce capul” . În urma discuţiilor purtate, a reieşit că notele proaste ale copilului au început să apară de când relaţia sa cu soţul s-a deteriorat. Deci, copilul său era normal din punct de vedere intelectual! Ceea ce îi influenţa insuccesul şcolar era climatul afectiv deteriorat. Într-un alt caz, notele proaste au început să-şi facă apariţia după naşterea fratelui mai mic. Era modalitatea prin care fratele mai mare cerea , inconştient, atenţia părinţilor. Iată de ce, atunci când apar eşecuri şcolare , alături de măsurarea inteligenţei, trebuie să se studieze

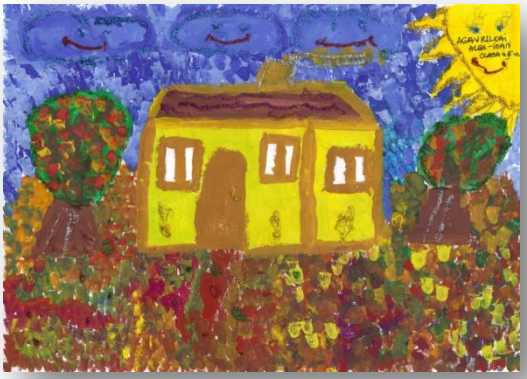
contextul de viaţă, precum şi alte atribute psihice ale copilului - încrederea de sine, stima de sine, emotivitatea, atenţia, memoria etc.).

Aş aminti şi de inteligenţa emoţională care, antrenată la momentul potrivit, poate da rezultate pozitive în situaţii dificile. Deseori auzim: „ Deşi e copil inteligent, X nu vrea să înveţe şi se bate cu colegii.” sau „Y este inteligent, dar nu mă înţeleg cu el în clasă.” În astfel de situaţii, să apelăm la inteligenţa emoţională!

Dacă dorim ca viitorul adult să fie cât mai capabil să-şi facă viaţa frumoasă, este important să-i cunoaştem tipul de inteligenţă şi să-i dezvoltăm abilităţile specifice inteligenţei emoţionale.

Înv. FILOMIŢA GRANDEL,
Şcoala Primară Dumbrava

DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ...

DESPRE JOC ... ÎN JOACĂ

Autor: prof. Verdeş Maria
G.P.N. Cornu Luncii

Omul nu este întreg decât atunci când se joacă.
Schiller

În mai toate dicţionarele lingvistice cuvintele **joc** şi **a se juca** prezintă multiple sensuri:

- activitate sau acţiune exercitată cu precădere de copil;
- interpretare a rolului într-o piesă (joc scenic, joc de rol);
- amuzament, distracţie (joc de societate, joc de cuvinte);
- simulare (*a juca o festă cuiva*, *a juca o comedie*);
- ocuparea unei anumite poziţii ierarhice (*a juca un rol de conducător*);
- riscul (*a se juca cu viaţa*, *a se juca cu oamenii* etc.).

Noţiunea de **joc** prezintă anumite particularităţi de-a lungul etapelor istorice la diferite popoare:

- **grecii** foloseau cel puţin trei cuvinte pentru a defini sfera jocurilor în general: ***paidia*** (*ceea ce ţine de copil*), ***paizen*** (*a se juca*) şi ***pignion*** (*jucărie*). Este de subliniat faptul că ***paidia*** se diferenţiază de ***paidea*** care înseamnă *puerilitate*.
- **romanii** foloseau cuvintele ***jocus***, ***jocare*** atunci când se avea în vedere *gluma* sau *şotia*. Aceste cuvinte au trecut şi în limbile romanice şi şi-au extins semnificaţia la cea de *joc*, *a juca*. Pentru **joc**, romanii foloseau cuvintele ***ludo*** (*bucuria*, *veselia*), ***ludus***, ***ludere*** (*joc*).
- **indienii** aveau un termen general pentru **joc** în limba sanscrită, şi anume ***kridati***, care indica atât joaca animalelor, a copiilor, a adulţilor, dar şi mişcarea valurilor, a vântului, dansul oamenilor şi spectacolul dramatic.
- **chinezii** foloseau cuvântul ***won*** pentru activităţile ce atrăgeau uşor atenţia unui copil, neavând un cuvânt specific pentru termenul de **joc**.
- **japonezii** utilizau cuvântul ***asobu*** pentru a desemna distracţia, destinderea, amuzamentul, imitaţia, de altfel singurul cuvânt existent pentru funcţia de **joc**.

Herbert Spencer, exponent al biologismului, considera **jocul** o formă de socializare în care individul se construieşte pe sine în interior. Jocul, ca o exersare artificială a energiilor, devine expresia facultăţilor şi energiilor care s-au eliberat temporar de satisfacerea imperativelor biologice fundamentale prin dezimplicarea psihicului din funcţiile de conservare a vieţii şi concentrarea lui într-o suită de mişcări fără obiect, o zburdălnicie naturală neangajată.

Sigmund Freud atribuie **jocul** unei tendinţe refulate ce îşi găseşte concretizarea prin intermediul acestei modalităţi de exprimare.

Pierre Janet considera **jocul** o activitate inferioară neadaptată la viaţa reală, iar Karl Groos îl numea un preexerciţiu, adică un exerciţiu al tendinţelor ce îl pregătesc pe viitorul adult pentru viaţa normală de mai târziu.

Alfred Adler aprecia **jocul** ca fiind o formă de exprimare a „complexului de inferioritate”, o formă prin care copilul ar exprima incapacitatea de a se afirma în viaţă.

Maria Montessori vedea în **joc** o muncă a copilului, un mijloc de a atrage atenţia asupra efortului pe care îl depune în această activitate.

Edouard Claparede privea **jocul** ca pe o tendinţă naturală a fiinţei umane de a acţiona, un pretext pentru a desfăşura o activitate al cărei scop are caracter fictiv.

Jean Piaget spunea că **jocul** constă în asimilarea ce funcţionează pentru ea însăşi fără niciun efort de acomodare, ceea ce pune în evidenţă complexitatea acestei forme de activitate.

Henri Pieron era de părere că **jocul** este o activitate ce se opune activităţii de muncă.

Erik Erikson considera **jocul** un instrument prin care copiii acţionează şi scot la lumină sentimente şi idei interiorizate.

Roger Caillois gândea că **jocul** este nu numai activitatea specifică pe care o denumeşte, ci şi totalitatea figurilor, simbolurilor sau instrumentelor necesare activităţii respective sau funcţionării unui ansamblu complex.

Jean Chateau era de părere că **jocul** oferă posibilitatea descătuşării fiinţei umane de lumea înconjurătoare, că anticipează conduitele superioare pentru copil.

P. Popescu-Neveanu preciza în ***Dicţionar de psihologie*** (1978) că **jocul** este o activitate de gândire, un mod de dobândire şi precizare a cunoştinţelor prin acţiune, un mod de a găsi noi căi în vederea depăşirii unor obstacole.

Janet R. Moyles era de părere că **jocul** nu reprezintă numai mediul ideal unde copiii învaţă, ci şi mediul în care adulţii pot învăţa cel mai bine despre copii şi nevoile lor.

În ***Dicţionar de psihologie*** (1996), Nobert Sillamy definea jocul ca fiind *„o activitate fizică sau mentală fără finalitate utilă, căreia i te dedici din simplă plăcere”*.

În ***Dicţionar de psihologie*** (1997), Ursula Şchiopu susţinea că **jocul** este o formă de activitate specifică pentru copil şi hotărâtoare pentru dezvoltarea lui psihică. În cadrul jocului, copilul nu face altceva decât să pună în acţiune posibilităţile care decurg din structura sa particulară, transformând această activitate într-o încercare capabilă de a-i permite să-şi afirme Eul său.

În prezent, jocul reprezintă tipul fundamental de activitate a copilului, un mijloc de instruire şi educaţie prin care copilul se dezvoltă fizic, intelectual şi social. Prin joc, copilul:

- desfăşoară o activitate în sensul identităţii personale, urmează cerinţele şi determinările de bază ale fiinţei sale
- rezolvă probleme de viaţă din mediul înconjurător fizic şi social
- experimentează posibilităţi de adaptare, de a deveni mai flexibil în gândire şi în rezolvarea problemelor
- creează soluţii diferite, exprimă experienţele lui în simboluri, ceea ce îl va ajuta să gândească mai puţin abstractizat
- comunică cu ceilalţi şi/sau cu sine, se exprimă plastic, învaţă semnele nonverbale
- foloseşte obiectele din jurul lor în scopul pentru care sunt create (învaţă şi devine creativ în ceea ce priveşte utilitatea obiectelor)
- se concentrează asupra acţiunii, devine atent şi interesat.

În combinaţie sau nu cu jocul, învăţarea conduce la elaborarea unor comportamente noi care satisfac mai bine necesităţile adaptative ale copilului. De aceea este necesar ca preşcolarul să stabilească uşor contactele interpersonale, să se acomodeze rapid la noile situaţii, să-şi coordoneze eforturile cu ale celorlalţi, în vederea atingerii scopurilor fixate, să-şi aducă aportul constructiv la desfăşurarea activităţii, să-i respecte pe alţii, să-şi inhibe anumite comportamente agresive, să ţină seama de părerea altora, să convingă, să-şi susţină şi să-şi argumenteze părerile.

ȘI NOI ÎL IUBIM

PE EMINESCU

Autor: Prof. Maria Verdeș

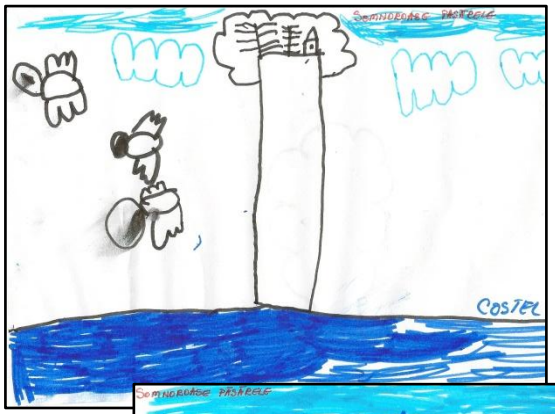
G.P.N. Cornu Luncii

Preșcolarii de la G.P.N. Cornu Luncii (grupa mare) l-au serbat, la data de 15 ianuarie 2016, pe marele poet Mihai Eminescu.

L-au cunoscut pe acest ”șlefuitor” de cuvinte prin intermediul frumoaselor versuri dedicate copiilor, cei mai sinceri admiratori ai naturii.

Cei mici au audiat cu interes poezia ***Somnoroase păsărele*** și au încercat să surprindă în desenele lor cât mai multe elemente din text. Încântarea a fost maximă atunci când fiecare a fost recompensat pentru efortul depus cu ecusoane cu chipul poetului.

Astfel l-au simțit aproape de sufletul lor pe cel supranumit ”poetul nepereche” al neamului românesc și s-au declarat mândri că sunt români.

LANSARE DE CARTE

Pe 5 octombrie 2015, de Ziua Mondială a Educației, elevii Școlii Gimnaziale Cornu Luncii și Sasca Mare au fost invitați la o lansare de carte, la Biblioteca Bucovinei „I.G.Sbiera", de către scriitoarea Luminița Aldea. Invitația a fost onorată cu nerăbdare și bucurie întrucât era prima lor experiență de acest gen, iar autoarea, născută în satul lui Labiș, dar locuind la doi pași de școala din Cornu Luncii, le era o figură familiară. Așa se face că, însoțiți de cadre didactice, adolescenții noștri curioși au ajuns la Suceava, într-o stare de entuziasm care nu le-a fost știrbită (cum se va vedea) nici după eveniment.

Despre autoarea Luminița Aldea unii știau de la părinții care îi citiseră opera că a semnat trei romane - „Nisipuri mișcătoare", „Acasă", „Ce dulci sunt fructele amare" - și o plachetă de versuri, „Pasărea de hârtie", că abordează teme sensibile (iubirea mutilată de contexte socio-economice, drama singurătății, a dezrădăcinării) și este o ferventă apărătoare a valorilor naționale. Îi știau chipul, îi cunoșteau familia, viața, dar într-o altfel de lumină li s-a arătat când a început să vorbească despre destinul de scriitor pe care și-l asumă necondiționat. Le-am cules impresiile într-o salbă care este cu atât mai prețioasă, cu cât arată că elevii noștri au capacitatea de a observa, de a compara, de a analiza și, nu în ultimul rând, de a simți sufletul unui om-creator.

- *Sala era plină de oameni bucuroși și emoționați de acest eveniment. Mai ales doamna scriitoare, pentru că a reușit să publice o carte finalizată în august 2011, „Ce dulci sunt fructele amare". Am observat că erau de față și elevi de la alte școli, însoțiți de profesorii lor.*

Aliss Iacobescu, clasa a VIII-a

- *Când scriitoarea a început să vorbească despre operele sale, m-au cuprins niște emoții mari; vorbea cu mare drag și cu bucurie, din suflet. A fost o experiență minunată.*

Magdalena Bianca Croitoriu, clasa a VIII-a

- *Sala unde a avut loc lansarea de carte era perfectă pentru eveniment, decorată cu gust, cu tablouri ale elevilor de la Liceul de Artă. Invitații au prezentat foarte frumos cărțile doamnei Luminița Aldea, vorbele dumnealor mi-au ajuns la suflet. Aș repeta oricând experiența.*

Simona Cora, clasa a VIII-a

- *Înainte de lansarea propriu-zisă, am vizitat cele două corpuri ale Bibliotecii Bucovinei și am rămas uimit de măreția bibliotecii. A fost interesant, tuturor ne-a plăcut activitatea.*

Mihai-Iulian Lupașcu, clasa a VII-a

- *Am fost uluită să ascult despre frenezia trăită de cei care au citit cărțile doamnei Aldea și au simțit vibrația autoarei în fiecare rând. Oamenii dădeau glas bucuriei de a citi și m-am convins în acele momente că doresc să descopăr lumea prin ochii acestei creatoare de literatură.*

Maria Oniga, clasa a VIII-a

- *Scriitoarea Luminița Aldea ne privea cu atâta blândețe și ne povestea cu o voce așa de caldă!...La un moment dat, ne-a întrebat pe noi, elevii, despre cea mai recentă carte citită, iar pe cei care au avut curajul să răspundă i-a răsplătit cu câte două romane scrise de dumneaei. Eu, însă, am fost prea emoționată să scot vreun cuvânt.*

Cristina-Nicoleta Chichiriță, clasa a VIII-a

- *O doamnă brunetă, cu privire pătrunzătoare (n.n. – prof. Paula Ciobâcă) a vorbit despre cărțile scriitoarei Luminița Aldea și simțeam că tresalt la fiecare idee finită. Un pasaj dintr-o carte a d-nei Aldea, citit și comentat de distinsa invitată, m-a impulsionat să-mi propun a-i citi opera. Când a luat cuvântul scriitoarea, am notat încă de la prima frază, o modestie în atitudine. La fel ca d-na noastră profesoară de limba română, scriitoarea Luminița Aldea ne-a îndemnat să citim mult, să facem din lectură o constantă.*

Sabina Damian, clasa a VIII-a

- *M-am simțit onorată să particip la această activitate, prilej cu care am remarcat că evenimentele culturale au publicul lor, că mai sunt oameni cu „drag de carte", atât printre tineri, cât și printre cei trecuți*

de prima tinerețe. Nu o să uit mărturisirea unei tinere care reprezenta un post local de televiziune: a citit cu nesaț romanele scriitoarei Luminița Aldea, s-a îndrăgostit de ele și din acest motiv nu le împrumută, îi place să recitească des anumite pagini. Sunt mândră că în comuna mea, deci atât de aproape de mine, trăiește și creează o scriitoare care scoate la lumină în operele sale tradiția poporului român.

Mariana Târzuman, clasa a VIII-a

Neîncadrându-se în curentul literar actual, care se caracterizează prin ironie și sarcasm, Luminița Aldea rămâne un scriitor cu un univers și un stil inconfundabil. Elevii școlii noastre îi transmit mulțumiri și pe calea revistei pentru a-i fi făcut părtași la experiența pozitivă a unei lansări de carte.

PROIECTUL JOBS
- PROGRAM DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE PROFESIONALĂ PENTRU ELEVI

În anul 2012, în urma încheierii unui acord între guvernele României și Elveției, se implementa în unele școli din județul Brașov, proiectul JOBS - *Job Orientation training in Businesses and Schools – Orientare profesională – Instruire în întreprinderi și școli.* În anii care au urmat, proiectul a fost extins în alte unități școlare din regiunea Centru și Nord-Est, astfel că, la finele anului 2015, 2600 de elevi și 138 de profesori implementau acest proiect.

În urma selecției organizate la nivelul Inspectoratului Școlar Județean Suceava, Școala Gimnazială Cornu Luncii implementează acest proiect, începând cu anul școlar 2015-2016, alături de alte două școli gimnaziale din județ, Ipotești și Școala Gimnazială nr. 2, Rădăuți.

Proiectul se desfășoară în parteneriat româno-elvețian: Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, Universitatea București, din partea română și Zurich University for Teacher Education, Institutul pentru Proiecte Internaționale în educație (IPE), din partea elvețiană.

Scopul proiectului este acela de a pregăti elevii din ultimii ani de gimnaziu sau din primii ani de liceu pentru alegerea unei profesii sau pentru alegerea continuării studiilor la nivel universitar.

Prin intermediul celor 7 caiete JOBS, fiecare cu o tematică sugestivă, elevii își descoperă propriile domenii de interes, își însușesc noțiuni elementare despre economie, piața muncii, explorează societățile economice din localitate în vederea alegerii unei profesii sustenabile.

În paralel cu activitatea elevilor, are loc perfecționarea profesorilor, în vederea însușirii și aplicării corecte a noilor concepte pedagogice – Învățarea pe bază de sarcină și Învățarea prin colaborare, principalele modalități de abordare a tematicii caietelor JOBS.

Vom reveni în numărul următor cu detalierea activităților elevilor din acest proiect.

prof. Gheorghe Acatrinei

PAGINA DE SĂNĂTATE

„Sănătatea e darul cel mai frumos şi mai bogat pe care natura ştie să-l facă". (Michel de Montaigne)

„Prima bogăţie este sănătatea". (Ralph Waldo Emerson)

„SĂNĂTATEA este un cuvânt mare. Ea cuprinde nu numai corpul, mintea şi spiritul, ci şi perspectiva unui om". (James H. West)

„Ai grijă de corpul tău, pentru că este singurul loc unde va trebui să trăieşti". (Jim Rohn)

A fi sănătos înseamnă a fi frumos, a fi bine dispus, a fi puternic. Sănătatea ta înfrumuseţează mediul în care trăieşti şi cel în care activezi. Dacă eşti sănătos înseamnă că ai grijă de tine şi de cei din viaţa ta.

ALIMENTAȚIA PE TIMP DE IARNĂ

În zilele friguroase de iarnă, când cu greu reușim să ne încălzim, un bol cu supă cremoasă sau o tocană aburindă sunt extrem de tentante, chiar dacă aceste mâncăruri nu sunt tocmai sănătoase pentru organismul nostru. Consumăm astfel de mâncăruri vara? Nu prea des. De ce am face acest lucru iarna? Doar pentru că afară este frig și întuneric?

Astfel, așa cum vara alimentele principale sunt legumele, fructele și salatele și iarna tot acestea au prioritate, însă adaptate la produsele de sezon disponibile. În plus, alimentația sănătoasă este obligatorie iarna deoarece gradul de activitate fizică este mult mai scăzut, spre deosebire de anotimpul cald.

Iarna, organismul are nevoie de mai mulți nutrienți pentru a menține constantă temperatura corpului, din acest motiv este indicat să consumăm alimente cât mai sănătoase, preparate prin fierbere sau coacere, pentru a nu se pierde substanțele nutritive. De asemenea, se recomandă ca rețetele să fie pregătite cu cât mai multe condimente și mirodenii, datorită proprie tăților curative ale acestora.

În timpul iernii, avem nevoie de mai multă energie pentru a menţine temperatura corpului şi pentru a proteja sistemul imunitar. Aflaţi ce şi cum trebuie să mâncaţi ca să fiţi sănătoşi.

Ce să mâncaţi?

Meniul din timpul iernii ar trebui ales cu atenţie. Este bine să ne amintim că, mai mult decât de calorii, avem nevoie de vitamine, microelemente, macroelemente, carbohidraţi şi proteine. Este chiar important să mâncăm mese regulate. Cel mai sănătos este să avem cinci mese pe zi, trei principale şi două gustări, cu o pauză de trei ore între ele. Acest fapt va permite corpului să-şi păstreze echilibrul termic.

E bine să ştim ce alimente să mâncăm şi cât de des, pentru a-i oferi organismului elementele nutritive necesare.

- **Fructele şi legumele** oferă într-un mod sănătos vitamine şi minerale ce ne întăresc imunitatea. Includeţi în mesele dumneavoastră roşii, ardei, broccoli, varză de Bruxelles, morcovi, castraveţi, citrice şi mere. Cel mai bine este să le mâncaţi proaspete, dar pot fi şi înăbuşite. Folosiţi legume congelate şi conserve. Nu uitaţi de usturoi întrucât are proprietăţi antibacteriene şi creşte imunitatea.
- **Peşte** – în special peştele de apă sărată (macrou, ton, somon) are surse valoroase de aminoacizi esenţiali din grupul Omega-3. Aceştia ajută corpul să se protejeze împotriva bacteriilor.

- **Carnea şi produsele lactate** oferă organismului surse valoroase de proteine necesare. Consumaţi carne slabă de bună calitate şi mezeluri, care produc mare parte din căldura corpului nostru în timpul sezonului rece şi al iernii. În acelaşi timp, produsele lactate – lapte, brânzeturi slabe şi ouă – influenţează pozitiv metabolismul, care tinde să îşi reducă activitatea pe timpul iernii şi asigură un aport sănătos de vitamina D, atât de necesară când nu e mult soare afară. Proteinele ar trebui împărţite între cele trei mese mari de peste zi.
- Pe timpul iernii, **carbohidraţii complecşi** ne asigură jumătate din energie. Carbohidraţii satisfac pofta de mâncare, sunt o sursă bună de energie, conţin fibre şi stimulează producerea de serotonină, care este un antidepresiv. Carbohidraţii complecşi se găsesc în special în pâinea integrală, orez brun şi orz. Ar trebui incluşi în două mese pe zi.
- **Carbohidraţii simpli** se găsesc în special în dulciuri. Satisfac pofta de mâncare pe termen scurt, dar, din păcate, îngraşă toţi, cu excepţia mierii de albine. Mierea are un impact sănătos asupra imunităţii noastre şi ne binedispune. Dacă nu există contraindicaţii la miere, un adult ar trebui să consume o linguriţă de miere în fiecare zi. O puteţi pune într-un ceai cu lămâie, dar nu trebuie ca acesta să fie foarte fierbinte, întrucât mierea îşi pierde proprietăţile nutritive valoroase la temperaturi de peste 40º C.

Vitaminele şi mineralele

Ştiţi de ce vitamine şi minerale aveţi nevoie pe timpul iernii pentru a fi sănătos şi de ce? Verificaţi ce produse le conţin pe cele mai multe.

- **Vitaminele din clasa B** îmbunătăţesc starea generală şi cresc imunitatea corpului, dau energie şi au o influenţă pozitivă asupra sistemului nervos. Le veţi găsi în legume, germeni de legume, nuci, drojdie, peşte, carne roşie, pâine neagră, orz şi orez brun.

- **Vitamina C** susţine imunitatea, ajută la eradicarea rapidă a infecţiilor şi este un antioxidant valoros. O veţi găsi în citrice, varză, pătrunjel, merişoare, ca şi în sucul de merişoare şi măceşe.
- **Vitamina D3** este necesară pentru distribuirea corectă în corp a calciului şi a fosforului. Organismul nostru are abilitatea de a o sintetiza, dar numai cu ajutorul luminii solare şi pe timpul iernii nu prea avem parte de ea. Poate fi găsită în lapte, margarină, în orice peşte marin cu carnea uleioasă, în gălbenuşul de ou şi în ficat.

- **Zincul** creşte imunitatea, reprezintă un aport sănătos şi ajută în lupta cu răceala. Nu este compatibil cu dulciurile care ne plac atât de mult în timpul iernii. Poate fi găsit în ficat, carne, fructe de mare, germeni de grâu, drojdie, dovleci, în seminţele de floarea soarelui, în seminţele de susan şi în ouă.
- **Magneziul** influenţează puternic muşchii şi vasele de sânge şi ajută în digerarea multor substanţe esenţiale pentru sănătatea noastră. Poate fi găsit în orz, banane, nuci, frunze de legume şi în ciocolata amăruie.

- **Seleniul** creşte imunitatea, stimulează producerea de anticorpi şi îi ajută să lupte împotriva viruşilor, calmează inflamaţiile. Seleniul poate fi găsit în cereale integrale, ficat, fructe de mare, ton, roşii, broccoli, germeni de grâu, tărâţe, ceapă.

Cum să ne alimentăm corect iarna?

Regula 1: Consumaţi mâncare caldă. Aici ne referim nu doar la ciorbe și supe, ci şi la garnituri şi băuturi.

Regula 2: Reduceți din dulciuri, dar și băuturile cu conţinut sporit de zahăr.

Regula 3: Favorizați în alimentația dumneavoastră bulioanele, supele din legume şi cele din boboase.

Regula 4: Consumați cât mai multe legume. Cele preparate pe abur sau fierte sunt obligatorii pe masa dumneavoastră.

Regula 5: Reduceți consumul de cofeină. Mult mai folositor pe timp de iarnă este un ceai din plante care nu doar vă va calma și încălzi, dar vă va și diminua din senzație de foame.

Regula 6: Dormiţi mai mult. Somnul creează senzaţia „încălzirii” organismului, senzaţie pe care omul o obţine consumînd carbohidraţi.

Regula 7: Faceți mișcare. Trebuie să ne mișcăm permanent, mai ales iarna. Pentru a menține un nivel optim al metabolismului, al dispoziţiei şi al formei fizice, este suficient să facem 30 de minute de exerciţii zilnic.

NU NEGLIJAȚI:

- Îmbrăcămintea călduroasă
- Sportul
- Odihna suficientă pentru un organism rezistent
- Respectarea regulilor de igienă.
- Evitarea contactului cu persoane bolnave, spălatul frecvent al mâinilor

Ţineţi minte: De alimentația corectă depinde nu doar dizpoziţia dumneavoastră, ci şi sănătatea!

O alimentaţie sănătoasă şi un stil de viaţă echilibrat ne ajută să depăşim cu bine sezonul rece şi să nu ne îmbolnăvim.

Bibliografie:

- *Internet*

Prof. Vasilica Ilisei

DESENUL – FACTOR MODELATOR AL PERSONALITĂȚII PREȘCOLARULUI

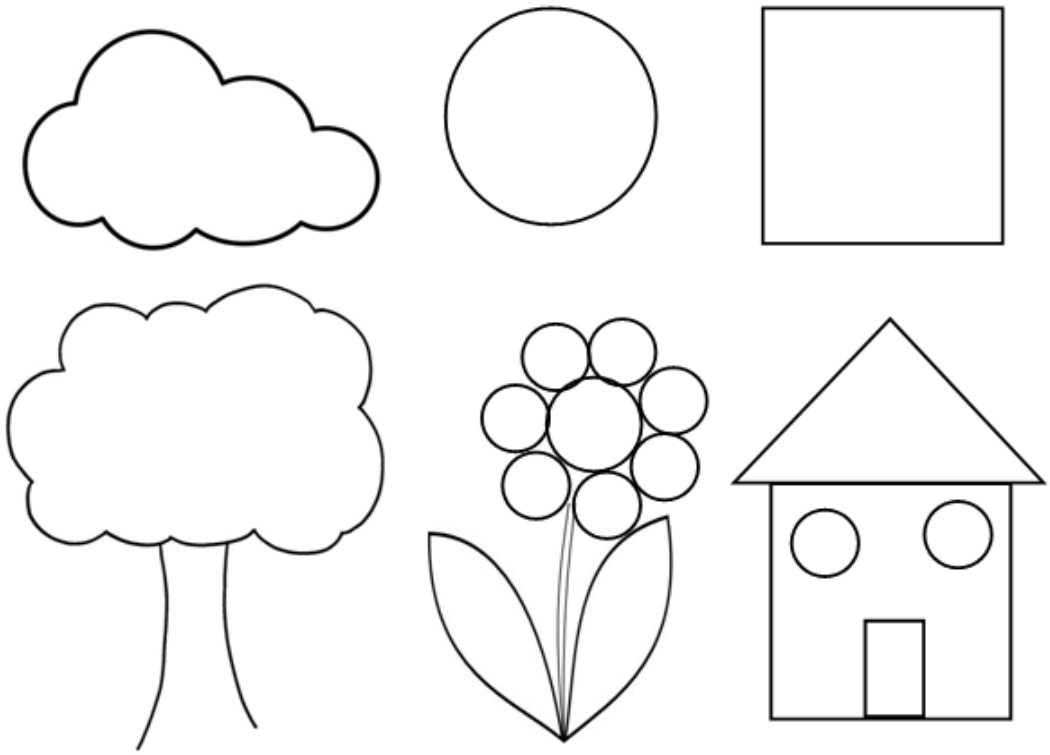
Prof. Maria Verdeș
G.P.N. Cornu Luncii

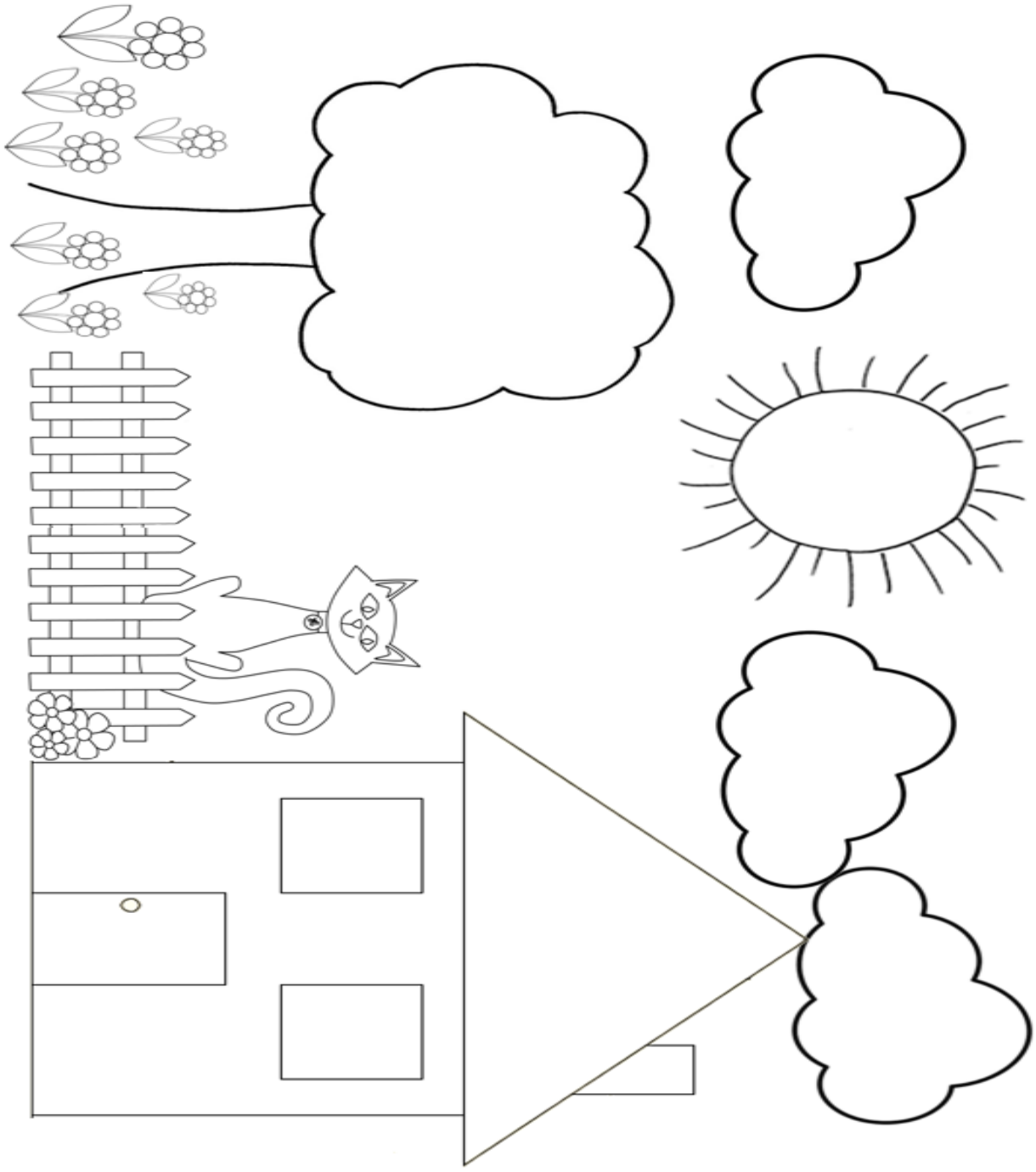
Prin desen, cel mic ne permite să pătrundem în universul său pentru a privi în profunzimea ființei lui.

Pentru preșcolar, desenul reprezintă o altă formă de a se exprima, de a spune ceea ce gândește, simte, trăiește. Desenul lui este spontan, pozitiv sau negativ, deoarece întotdeauna arată ceea ce este important pentru el. Astfel, fiecare linie trasată transmite ceva, orice formă reprezintă o trăire interioară, orice culoare folosită ne indică emoții și sentimente.

Activitatea grafică ajută copilul să-și valorifice resursele personale, să combine experiențe și sentimente, să retrăiască momentele speciale ale existenței sale, să se relaxeze, să-și găsească echilibrul emoțional. În grădiniță, dar și acasă, adulții trebuie să încurajeze și să ghideze copilul în scopul dezvoltării gustului pentru frumos, artă, cromatică, dar și a personalității acestuia. De aceea, este foarte important să lăsăm copilul să fie în totalitate ,,stăpânul'' desenului. Scopul nostru, al cadrelor didactice și al părinților, nu este acela de a influența copilul prin invadarea lumii lui, ci de a susține dezvoltarea lui armonioasă și prin activități de educație plastică.

Desenul este bucuria ce nu trebuie să o răpim copilului, pentru că produsul final este o adevărată operă, oglindă a personalității sale, mesaj despre sine.

Ne jucăm și învățăm!

PLIMBARE PRINTRE ANIMALE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2									■	
3				■						
4								■		
5		■					■			
6	■								■	
7						■				■
8	■						■			
9									■	
10						■				

ORIZONTAL:

1) Păsări, bune……din care fac parte și struții(pl., masc.)!
2) Leagăn mobil pentru nou-născuții unor mamifere din Australia!
3) A apărea din senin – Denumirea orbitei ochiului la animale sau la om(popular; pl.)!
4) Mod de organizare al peștilor/glume care ne stârnesc râsul (pl.) – Cap de albină!
5) Au stat prea mult la soare! – Oaie tânără!
6) Săruri ale acidului acetic!
7) Selectați – este tot un struț!
8) Întins pe asfalt – Mamifer rumegător ce trăiește în Tibet!
9) Cadru ce învață elevii!
10) A se acri – Un fel de cămilă…tăioasă!

VERTICAL:

1) Protozoar ce își schimbă forma – Prima notă!
2) Ca și coada castorului – Părul, nins de ani!
3) Familie de mamifere din care face parte ariciul!
4) RAS avocal – Un cocoș cu creasta mare!
5) Asemănător cu turturica, simbol al naivității(pl.)!
6) A pune rămășag(infinitiv) – MUNTE!
7) A coase pentru a nu se destrăma – Cap de TERMITĂ!
8) Viitoare păsări – Expresia feței!
9) Set de fluiere – DUAL la mijloc!
10) Categorie de viermi din care face parte râma(singular) – Glas de cioară!

DICȚIONAR: **EMU**

Prof. Vasilica Ilisei

Ştiaţi că...

singurul aliment ce nu se deteriorează este mierea?

strugurii sunt pe locul trei în topul celor mai cultivate fructe din lume, după banane și portocale?

portocalele sunt originare din China, iar romanii sunt cei care le-au adus în Europa?

mărul este cel mai consumat fruct din Europa?

roșia și dovleacul sunt considerate, din punct de vedere botanic, fructe și nu legume?

se consideră că banana este primul fruct plantat de om?

Cea mai veche legumă folosită de om este varza?

pe parcursul întregii sale vieți, o singură văcuță dă peste 200.000 de pahare cu lapte?

laptele este asimilat în proporție de 97% de către organism?

ceapa este cea mai întrebuințată legumă din lume?

o găină face, în medie, între 250 și 270 de ouă pe an?

regina Egiptului, Cleopatra, era atât de frumoasă datorită băilor pe care le făcea în lapte de capră, cunoscut pentru calitățile antiinflamatorii ale pielii?

coaja constituie 9-12% din greutatea totală a unui ou și conține pori care permit oxigenului să pătrundă și dioxidului de carbon și umidității să iasă din ou?

Prof. Vasilica Ilisei

SOLUȚIILE PROBLEMELOR DE PERSPICACITATE DIN NUMĂRUL ANTERIOR AL REVISTEI

1. *MOȘTENIREA UNUI ARAB*

Feciorii s-au adresat unui judecător. Acesta a venit călare pe cămila sa. A adăugat cămila sa la celelalte 17, făcând astfel 18 cămile. Apoi a dat ½ din 18, adică 9 cămile, primului fiu; 1/3 din 18, adică 6 cămile, celui de-al doilea fiu; în sfârșit, 1/9 din 18, adică 2 cămile, celui de-al treilea.
Rezultatul: 9+6+2=17

2. *ÎMPĂRATUL ȘI ÎNȚELEPTUL*

Cuvintele salvatoare au fost: ,,Voi muri spânzurat!" Potrivit înțelegerii, împăratul a fost pus în imposibilitatea să-l omoare pe înțelept.

Învoiala era ca, în cazul când spune un adevăr, înțeleptul să fie decapitat, iar dacă spune un neadevăr, să fie spânzurat. Există 2 alternative:
1. Împăratul să considere drept adevăr spusele comandantului. Ar urma deci să-l decapiteze. Decapitându-l însă, afirmația ,,Voi muri spânzurat" devine un neadevăr.
2. Împăratul să considere drept adevăr că spusele comandantului sunt un neadevăr. În acest caz, potrivit învoielii, înțeleptul trebuia spânzurat, spusele sale se adeveresc și, conform acestei alternative, urmează să fie ucis prin tăierea capului!

3. *,,O GĂINĂ FACE UN OU JUMĂTATE"* se traduce prin ,,o găină face un ou"; ,,o găină face un ou într-o zi jumătate" înseamnă că în 1,5 zile face 1 ou, deci în 3 zile face 2 ouă, deci 5 găini vor face 10 ouă în 3 zile.

4. Mai multă iarbă va mânca acel cal a cărui coadă e legată: el nu va fi distras de la mâncare de musculițe.
5. Motociclistul purta casca de protecție, deci nimeni nu e vinovat.
6. Litera ,,m".

7. La plecare, după cum am văzut, pădurarul a întors ceasul potrivindu-l la o oră oarecare. Ajuns la sătean, a privit ceasul, a aflat cât este ora, lucru pe care l-a făcut și la plecare. Deci el a știut cât timp a zăbovit în sat. Sosit acasă, s-a uitat la ceasul său și a făcut socoteala cât timp a lipsit de acasă. Din acest timp, l-a scăzut pe cel zăbovit în sat și a aflat astfel durata drumului. Întrucât distanța dintre sat și casa lui o parcurgea atât la dus, cât și la întoarcere în același timp, a împărțit durata totală a drumului la 2, aflând astfel durata unui drum. Nu i-a mai rămas decât să adauge acest timp la ora arătată de ceas la plecarea sa din sat. Suma aflată era ora exactă, la care și-a potrivit apoi ceasul.

8. Notăm cu x numărul de ouă. x este multiplu de 3, 4, 5 și 6, deci multiplu de 60, dar și multiplu de 7 și 1.
M_{60}={0, 60, 120, 180, 240, ..., 480}
Verificăm care dintre aceste numere este M_7 plus 1: 120 sau 400.

9. Dacă notăm cu x numărul de stâlpi ce defilau într-un minut prin fața ferestrei vagonului, într-o oră pot fi văzuți $60x$ stâlpi. Pe de o parte, știm că numărul de stâlpi este de 3 ori mai mic decât viteza trenului exprimată în kilometri pe oră. Prin urmare, viteza trenului va fi egală cu $3x$. Deci pe parcursul a $3x$ kilometri, trenul va trece pe lângă $60x$ stâlpi. Așadar, pe distanța de un kilometru, trenul va trece pe lângă $60x : 3x = 20$ stâlpi.

Iar dacă pe distanța de un kilometru sunt 20 stâlpi, înseamnă că distanța dintre ei este de 50 m, depărtare la care, de fapt, se plantează stâlpii de telegraf.

Prof. Nistor Viorica

SĂ RÂDEM CU ...

Pe stradă se întâlnesc doi nebuni. Unul din ei îi zice celuilalt:
- Eram în căutarea ta.
- Du-te, te aștept aici.

Un tip irascibil la magazin:
- Doamnă, nervi aveți?
- Nu.
- Nu-i nimic, vă fac eu…

Judecătorul către o martoră:
- Nu uitați că ați jurat să spuneți adevărul. Câți ani aveți?
- Treizeci și unu și câteva luni.
- Câte luni?
- O suta zece.

Bulă găsește 100 ron în fața casei. Îi ridică și îi bagă repede în buzunar. Un trecător îl vede și-l apostrofează:
- Ar trebui să-i predai la Poliție.
- Nu e nevoie, sunt ai mamei.
- De unde știi?!?
- Tata spune mereu că mama aruncă banii pe geam.

- Cioc! Cioc!
- Cine e?
- Poliția! Deschide!
- Ce doriți?
- Vrem să vorbim.
- Câți sunteți?
- Doi.
- Foarte bine, vorbiți între voi!

- Mamă, tata iar s-a îmbătat!
- De unde știi?
- Bărbierește oglinda din baie!

Un tip intră într-o berărie:
- Adu-mi o bere, îmi aștept nevasta aici.
- Blondă sau brună? îl întreabă chelnerul.
- O să aflu când iese de la coafor.

Un șnur se uită în oglindă și zâmbește pe sub mustăți:
- Mamăăă, ce șiret sunt!!!

Doi pereți vorbesc:
- Ne întâlnim la colț.

Un copilaș îl întreabă pe tatăl său:
- De ce sun roșiile astea așa de galbene?
- Pentru că sunt verzi!

Alo, Otilia?

- Da, iubitule!
- Ce faci, comoara mea?
- Mănânc și mă gândesc la tine.
- Ce mănânci?
- Colivă.

- Iubitule, ce ai face pentru mine?
- Aș trece prin foc și aș traversa cele șapte mări.
- Ooo! Ce impresionant! Poți trece mâine pe la mine să mă ajuți la mutat un dulap?
- Nu. S-a anunțat că o să plouă.

Culese de elevii:
Ștefan Croitoriu (cl. a VI – a B), Marius Iordache (cl. a VI – a B) și Iulian Prundeanu (cl. a VII – a)

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat în realizarea acestui număr al revistei.

Așteptăm în continuare, cu mult interes, gândurile voastre așternute pe hârtie.

Vă rugăm să vă adresați doamnelor învățătoare și domnilor profesori din colectivul de redacție. Pe cât posibil, încercați ca materialele voastre să se încadreze în rubricile propuse.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Balan Emilia, clasa a VI-a
Popa Petronela, clasa a VI-a
Tîzuman Mariana, clasa a VII-a
Damian Sabina, clasa a VIII-a
Oniga Maria, clasa a VIII-a

COORDONATORI:

Director, prof. Iacob Petrișor
Prof. Popescu Maria
Prof. Pater Adriana
Prof. Acatrinei Irina Roxana
Prof. înv. primar Oanea Paraschiva

COLABORATORI:

Înv. Agavriloai Ionela
Prof. înv. primar Rusu Raraschiva
Înv. Grandl Mariana
Înv. Aștirbei Elena
Înv. Malec Elena
Înv. Grandel Filomița
Prof. Acatrinei Gheorghe
Prof. Verdeș Maria
Prof. Ilisei Vasilica
Prof. Munteanu Georgeta
Prof. Nistor Viorica